

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

TPG Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 29 • Nr. 3 • maart 2003

B-100

Klaas Bakker

en

Sjef Koolen

Knittelfeld:

Peter v.d. Ven

West Highland Way:

Marianne Post

16 februari

OLAT in Oisterwijk:

Lies Wesseling

Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967

Lid van de KNBLO, tevens aangesloten bij NBWB - KNAU - NFV (IVV)

OLAT-NIEUWS

Voorzitter:
 Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎ Fax 0413-475467
 e-mail: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:
 Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎ 0495-450325
 e-mail: m.h.tromp@hccnet.nl
Internet web-postmaster:
 www.wandel-olat.org
 #

Secretaris:toegevoegd lid dag. bestuur
 Kees van Vessem
 Diepmeerven 112
 5646 HC Eindhoven
 ☎040-2110413
 e-mail:
 #

Penningmeester:
 Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404
 e-mail: j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl
 #

Notuliste Bestuursvergadering
 Mariet Ahlers

Bestuursleden:
 Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop
 #

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775
 e-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl
 #

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161
 #

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven
Gironummer OLAT:
 17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

ERELEDEN van w.s.v. OLAT
**Theo Tromp, Jan van de Ven, Piet Knoester,
 Hein Lenders en Marinus van Roosmalen**
 -♦-
DRAGER VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE
Jan van de Ven, Piet Knoester en Theo Tromp.

inhoud OLAT-Nieuws maart 2003

Voorwoord: Marinus van Roosmalen..... 4
Meldingen "Van de Bestuurstafel": Hein Lenders
 en het 'Bijzettafeltje' door: Theo Tromp..... 5
 Market Gardenpad
 Programma wandelcafé.....
 Jeugdafdeling, Wadlopen, Busreis 5 april, vrouwenweekend.....
Mag ik me even voorstellen: Kees van Vessem, secretaris 7
Ledenadministratie: mutaties 8
 Onze jarigen
Initiatiefgroep: Wandelen op Dinsdag programma..... 9
 Tochtverslag Mildertroute, Piet Royakkers.....

LPS: Clubkampioenschap 10
 Programma 11
 B-100 Enoy the Viewe, Klaas Bakker
 B-100 Visie op de Bossche 100, Sjef Koolen..... 12
Clubreizen: programma 2003..... 14
 Knittelfeld, door Peter van de Ven
Voor u gelezen: Redactioneel..... 17
 Wandelen bij OLAT op 16 februari te Oisterwijk, Lies Wesseling 22
Samen Op Stap als de schaduw van Constant -schaduw Ad van Asten- 23
Margriet: Onze wandelende reporter..... 25
 West Highland Way door Marianne Post.....
 Grenspalen (7): Piet en Janny Jansens 28
 Met WS'78 vanuit Nunspeet, door Henri Floor en Coos Verburg..... 30
 Winterprogramma's..... 32

Foto voorkaft: Omgeving Knittelfeld, foto Peter van de Ven
 Foto's van: Peter van de Ven, Ad van Asten, Piet Jansens.

LEDEN VAN VERDIENSTE:
 Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer, Antoon Stoop,
 Henk Plasman, Ad van Asten, Ben van der Velden en Ad Verbakel

<p><u>Ledenadministratie:</u> Nellie Leijssen Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven ☎ 040-252 6772 <u>Clubreizen:</u> Toon van Wordragen gironr. 70.68.01 t.n.v. OLAT-clubreizen Weert.</p>	<p><u>Startbureau:</u> Jos van den Bersselaar ☎040 -2524404 <u>Boetiek:</u> Mia Dielesen/Francien vd Laar ☎040-2552742/0499-471298 <u>Parkoersen:</u> Ad Verbakel ☎0413-212161 <u>OLAT-verzorging: Algemeen</u> Willem Schoonhen ☎ 040 - 2420422</p>	<p><u>Nijmegen</u> <u>Vierdaagse verzorging:</u> Regina jr Esther v/d Velden <u>Overnachting Vierdaagse</u> Hein Lenders ☎06-12074473 giro: 2608214 <u>OLAT-Wandelpaden:</u> Theo Tromp</p>	<p><u>Redactie OLAT-Nieuws:</u> Margriet Fischer Peter van de Ven Ad van Asten <u>Overnachting Vierdaagse</u> 5691 WC Son en Breugel ☎0499-473767 (ook fax) <u>a.h.van.asten@hccnet.nl</u> <u>Verzending OLAT-Nieuws</u> Nellie Leijssen Corrie Tiersma</p>
--	---	---	---

OLAT COMMISSIES

Lange afstand-Prestatie- en Snelwandelen, LPS:

Theo Tromp, coördinatie
Mariet Ahlers, wedstrijdsecr.

☎06-24175221

Hulstbosakker 47

5625 VS EINDHOVEN

marietaahlers@planet.nl

Paul Canters

Marinus van Roosmalen b.a.

Ad van Asten

Clubblad OLAT-Nieuws:

Ad van Asten, coördinatie

☎0499-473767

☎0648327640

Lupinelaan 27

5691 WC SON

a.h.van.asten@hccnet.nl

Peter van de Ven

Margriet Fischer

Hein Lenders b.a.

Clubreizen:

Toon van Wordragen

☎0495 - 537775

Jul. van Stolbergstraat 10

6006 ZM Weert

toon.van.wordragen@hetnet.nl

Simon Willems

Jan Hendrix

Theo Bouwmans

Kempische Wandeldagen

Joop Wesseling vz.

Mia Dielesen

☎040 - 2552742

Diephuisstraat 24

5652 PA Eindhoven

e-mail:

m.dielesenbeerens@chello.nl

Hein Lenders

Jos van den Bersselaar

Ad Verbakel

Marinus van Roosmalen

Jacques Smits

Wandelen op Dinsdag

Truus van Vessem

☎ 040-2110413

Redactie en Samenstelling:

Ad van Asten,
Peter van de Ven,
Margriet Fischer.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren Kopij:

Voor 21 maart 2003 voor plaatsing in ons
aprilnummer.

OLAT-Nieuws verschijnt maximaal 11x per jaar.

e-mail: a.h.van.asten@hccnet.nl

Post: Lupinelaan 27 5691 WC Son

maart 2003
JAARGANG 29, NR. 3

Voorwoord

Na de donkere wolken in de maand februari, is het nu opgeklaard en de zon begint weer te schijnen. Dit gebeurt niet alleen in de natuur, maar ook met OLAT.

Ik mag u nu mededelen dat we weer een nieuwe secretaris binnen het bestuur hebben. Deze neemt tot de jaarvergadering die functie waar, zal dan aftreden en zich als kandidaat aanmelden voor het bestuur.

Zijn naam is Kees van Vessem. Lees voor verdere informatie elders in het OLAT- Nieuws.

De Winterserie Waalre op 19 januari was een succes: meer dan 900 wandelaars hebben deelgenomen op dit prachtige parcours (934). Als ik dit schrijf is a.s. zondag alweer onze voorlaatste Winterserietocht 2002/03.

Deze vindt plaats in Oisterwijk. Ook hier verwachten we vele wandelaars.

Het ontwerp Market Gardenpad is in volle gang, diverse gemeentes hebben hun steun en medewerking toegezegd. Ook de eerste medewerkersvergadering heeft plaatsgevonden. Hierbij zijn diverse taken verdeeld, zodat we aan de slag kunnen.

Dit jaar verwachten we bij het prestatie-/snelwandelen op 9 maart in St.-Oedenrode 8 deelnemers uit Ghana (ze hebben zich aangemeld) Op 22 februari zal in Papendal (Arnhem) een symposium plaats vinden van de KNBLO en Wandelsportorganisatie Nederland met als thema: "Samen verder in de wandelsport". Hiervoor heeft OLAT ook een uitnodiging ontvangen.

Op 19 februari zal de evaluatievergadering over de Grenzeloze tocht plaats vinden in Luyksgestel.

Nu jullie dit lezen kondigt de lente zich al aan. Geniet ervan!

Tot de volgende maand!

Marinus van Roosmalen

Inmiddels weten we dat in Oisterwijk een record aantal van 1392 wandelaars heeft deelgenomen aan onze tocht. Hiervoor onze dank aan de wandelaars, maar ook aan alle medewerkers die de organisatie mede vorm hebben gegeven. (red.)

Van de Bestuurstafel

Door: Hein Lenders

Omdat ik voor deze rubriek 'gebrek aan stof' heb wil ik de ruimte graag benutten voor enkele mededelingen.

Allereerst de reserveringen in 'De Ganzenheuvel' tijdens de komende 4Daagse van Nijmegen. Op het ogenblik dat ik dit schrijf (14.02.03) zit 'De Ganzenheuvel' (nagenoeg) vol. Van de 250 beschikbare plaatsen zijn er momenteel al 245 bezet. Met de ontvangst van het eerstvolgende afschrift van de Postbank zullen de eerste teleurstellingen

verwacht moeten worden.

Het is dit jaar opvallend dat er vroeg en ook door 'nieuwelingen' werd gereserveerd. Om die reden heb ik de wandelaars, die het vorig jaar met OLAT in 'De Ganzenheuvel' logeerden, een 'extra' waarschuwing gestuurd om vooral hen voor een teleurstelling te behoeden.

OLAT streeft ernaar om zoveel mogelijk wandelaars van dienst te kunnen zijn. Maar eens is die mogelijkheid uitgeput en is VOL IS VOL maar al te waar. Jammer.

Arnold van de Graaf laat weten dat hij erg blij is met de kaarten die hij ontving naar aanleiding van mijn oproep in het vorige clubblad. Het had hem merkbaar goed gedaan zoals hij zei. Als u het vergeten was om dat kaartje te sturen doe het dan alsnog. Voor het adres zie het vorige clubblad. Overigens streeft Arnold ernaar om het laatste gedeelte van de dag-etappes te wandelen. Daarvoor heeft hij al een plan uitgewerkt.

Tenslotte wil ik de Jubileumtocht van de KNBLO op 5 april a.s. te Holten (O) in herinnering brengen.

Tot de volgende keer en als altijd.....blijf wandelen!

Hein.

En 'van het bijzettafeltje'

Door: Theo Tromp

MARKET GARDEN WANDELPAD

Maandag 27 januari j.l. is de werkgroep voor het Market Garden wandelpad gevormd.

De werkgroep bestaat uit: Ad Verbakel, Jan van de Ven, Jan van Berkel, Marinus van Roosmalen, Marten Hogeweg en Theo Tromp.

De taakverdeling is doorgesproken evenals het schema voor de realisatie van het project. Met het parkoers zullen zich drie groepen bezighouden. Voor het traject Lommel - Veghel: Marinus van Roosmalen en Theo Tromp; Ad Verbakel en Jan van Berkel zullen zich werpen op Veghel - Nijmegen; Jan van de Ven en Theo Tromp met medewerking van Gijs den Ouden (voorzitter RWV) werken verder aan Nijmegen - Driel.

Een vierde groep opereert boven de Rijn, daar zullen Geert Bakker (ANWB) en Arthur van Essen de route verzorgen plus een aantal kortere rondwandelingen. Deze wandelingen zullen al eerder verschijnen in een apart gidsje. Wij zullen ons echter houden aan de opening op 17 september 2004 met een meerdaagse inwandeltocht. Dat is precies de datum waarop 60 jaar geleden operatie Market Garden begon.

Marten zal zich bezig houden met het maken van een overzichtskaart, foto's, intekenen van de routekaartjes, openbaar vervoer en het uiteindelijk drukgereed maken van de uitgave.

De wandelgids zal vanaf zaterdag 18 september verkrijgbaar zijn bij de Lichtjeswandeling in Eindhoven en vanaf maandag 20 september bij de VVV's en Wandelwinkels.

Op het internet zal binnenkort een Nieuwsbrief over het pelgrimspad Market Garden verschijnen, verzorgd door Geert Bakker van de ANWB, daarin zal ons pad ook meegenomen worden.

OPENINGSWANDELING MARKET GARDENPAD

Deze wordt gehouden van vrijdag 17 september t/m dinsdag 21 september 2004. De eerste wandeling zal gaan van Lommel naar Valkenswaard. De tweede etappe via Waalre, Eindhoven, Best/Son (Museum: Bevrijdende Vleugels) naar Nijnsel. De derde dag naar Eerde, Veghel, Uden naar Grave/Beugen. De vierde dag gaat het via Overasselt, Groesbeek (Bevrijdingsmuseum), Nijmegen, Slijk-Ewijk naar Driel. De laatste dag via Oosterbeek (Airborne Museum) naar Arnhem. De overnachtingen voor deze tocht zijn geregeld en er kunnen maximaal 50 deelnemers aan deze meerdaagse tocht meedoen. Voor 2003 is de inschrijving uitsluitend opengesteld voor OLAT-leden en men moet toch rekenen op een deelnameprijs van rond de €235,-.

Dus wel duurder dan we vorige maand mededeelden, maar we hebben nu een iets beter zicht op de overnachtingen

en verplaatsingen die we moeten maken.

Let er echter op: het is geen gewone wandeltocht, tijdens deze tocht zijn er een aantal plechtige herdenkingen en onthullingen, waarbij van de deelnemers verwacht wordt dat zij er met respect aan deelnemen. Op zaterdagavond zullen we aanwezig zijn bij de bevrijdingsfestiviteiten op het Stadhuisplein in Eindhoven. Verder zijn er twee dagen dat de dagafstand rond de **vijftig kilometer** zal liggen. Begin er niet ongetraind aan, want het parkoers gaat natuurlijk over zoveel mogelijk onverharde paden.

Je kunt je aanmelden door een inschrijfformulier aan te vragen (via Theo Tromp) en in te zenden, en tevens €25,00 aan te betalen.

JONGERENACTIVITEITEN

Zoals je in onze vorige maandbladen al hebt kunnen lezen, willen we meer activiteiten gericht op de jongeren binnen OLAT gaan organiseren. Om de daad bij het woord te voegen willen we alvast een voorzetje geven.

We willen komen tot een jongerenwerkgroep, die een aantal activiteiten op touw gaat zetten.

Dus meld je aan als medewerker van de werkgroep of als deelnemer.

Doe dit via e-mail aan: **jeugd@wandel-olat.org** of bij **Margiet Fischer tel. 0495-539421**

- Jeugd tot 12 jaar kan op elke OLAT-tocht een GRATIS stempelkaart in ontvangst nemen, die recht geeft (na het behalen van de benodigde aantal stempels op OLAT-tochten) op een medaille.
- Jongeren onder de 21 jaar, kunnen mits aangemeld voor de jeugdafdeling (gratis) op last-minute-basis mee met een clubreis als er twee dagen voor de tocht nog plaatsen vrij zijn voor een bedrag van €10,00
- **Zwerfweekend:** Paaszondag 20 april: wandeling over het Peellandpad vanuit Helenaveen. Overnachting in tentjes. De volgende dag op Paasmaandag de wandeling in Asten. Deelname voor leden €15,- en niet-leden €17,50 Leeftijdgroep 10 t/m 21 jaar.
- Weekend 7 en 8 juni **Wadlopen Pieterburen**, wandeling over het Pieterpad, overnachting in groepsverblijf. Zondag: Zwerftocht over het wad. Start 08.00 uur in Pieterburen. Kosten wadlooptocht €8,00 excl. reis/verblijfskosten. Overnachting plm. €15,-, Reiskosten per trein ca. €40,-, met reductiekaart €23,50. Per kaart mogen drie personen meereizen. Maximaal aantal deelnemers 18 personen; 12 t/m 21 jaar.

- Van vrijdag 29 t/m 31 augustus zullen we een **trektocht** organiseren.

Op vrijdagavond houden we na het opzetten van de tent een avondwandeling in groepjes met een aantal opdrachten. Zaterdag trekken we met de rugzak verder en komen aan bij onze bivakplaats. We krijgen tijdens deze dag uitleg over het werken met kaart en kompas.

's Avonds maken we zelf ons potje eten en natuurlijk hoort daar ook een kampvuur bij. Zondag maken we een oriënteringswandeling, weer in kleine groepjes, waar we het geleerde van de dag ervoor in praktijk brengen en men via de uitgezette controlepunten een route binnen de kortst mogelijke tijd dient af te leggen. In de namiddag zullen we, na de soep met brood, weer huiswaarts keren. Deelname voor leden €30,- en niet-leden €35,- Leeftijdgroep 10 t/m 21 jaar.

WADLOPEN VOOR IEDEREEN (Mits goede conditie en getraind)

Weekend Schiermonnikoog (max. 18 personen)

Zaterdag 21 juni wadlooptocht, Vertrek om 06.00 uur naar Schiermonnikoog en overnachting in een Jeugdherberg

Zondag 22 wandeling op Schiermonnikoog. Kosten excl. reiskosten €50,- (en overnachting vrijdag)

Eventueel vrijdagavond heen en overnachting in groepsverblijf. **Opgave z.s.m. bij Theo Tromp.**

BUSREIS

Net als in van de KNBLO

Veghel - Sint-Aankomst in

Kosten per Inschrijven kan

NAAR 95 JAAR KNBLO - 5 APRIL 2003

voorgaande lustrumjaren zal OLAT met enkele bussen naar de lustrumtocht rijden; ditmaal in Holten op 5 april a.s.

Opstapplaatsen: Weert - Leende - Eindhoven - Someren - Helmond - Oedenrode - Boxtel* en Vught* (*onder voorbehoud)

Holten om ca. 08.30 uur vertrek om 18.30 uur

persoon: €15,00 (OLAT-lid) - €16,00 (KNBLO-lid) - €17,50 (overigen)

door overmaking op giro 706801 t.n.v. OLAT te Weert

o.v.v. KNBLO, opstapplaats en lidnummer

Het inschrijfgeld voor de tocht bedraagt voor KNBLO-leden €2,50 overigen €3,00 incl. een unieke herinnering, dit bedrag dient u zelf aldaar te betalen.

Tijdens deze tocht kunt u genieten van prachtige heidevelden, de Holterberg, Noetselerberg en Haarlerberg en vele prachtige vergezichten

WANDELCAFE / OLAT-TREFPUNT

Vanaf maart gaan we maandelijks starten met een contactavond. Deze ontmoetingen worden op een donderdagavond gehouden. De inhoud is steeds een wandeling, een speciale activiteit en een gezellig samenzijn. **Aanvang 19.00 uur einde ca. 22.30 uur.** Kosten €0,50 voor leden en €1,50 voor niet-leden. (voor enkele activiteiten kan een hogere bijdrage gevraagd worden)

Donderdag 20 maart Café Tapperij De Zwaan, Kapelstraat 23, 5591 HC Heeze

19.00 uur Start wandeling afstand 6 kilometer

20.30 uur "Mijn wandeling naar Santiago de Compostela"

sprekers zijn: - Sjef Koolen en Ad Verbakel; - Jo en Simon Willems; - Margriet Fischer

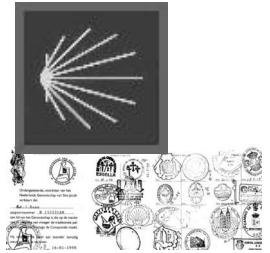
21.45-22.00 uur forum: Sjef Koolen - Jo Willems - Margriet - Ad Verbakel

22.00-22.30 uur gezellig samenzijn.

Volgende datum

Donderdag 17 april 'Café Barrier', Aalsterweg 262, 5644 RK Eindhoven

Kaartlezen en kompas door: Jan van de Ven / Ben van der Velden

Het wandelweekend voor vrouwen gaat door!

We gaan naar een huisje in de Ardennen in het weekend van 11-12-13 april. Er is plaats voor 9 personen.

Het huisje ligt in Marcourt aan de Outhen en de GR57, 7 kilometer boven La Roche, 150 kilometer vanaf Weert.

Er zijn nog een paar plaatsen vrij. Informatie daarover is te krijgen bij Margriet Fischer.

Zie ook OLAT-nieuws januari. 0495-539421

Mag ik me even voorstellen....

Mijn naam is Kees van Vessem. Waarom ik me aan u wil voorstellen heeft een reden en dat is de volgende: Het OLAT-bestuur is al een tijdje op zoek naar iemand die het secretariaat op zich wil nemen en is uiteindelijk bij mij uitgekomen. Omdat ik de OLAT een warm hart toedraag en de functie mij wel ligt heb ik meteen maar ja gezegd. Natuurlijk ben ik formeel nog niet in functie. Dat ben ik pas als de algemene ledenvergadering mij wil benoemen.

Waarom OLAT? is mij gevraagd. Nou, daar kan ik een lang verhaal over schrijven, maar ik zal proberen kort te zijn.

De OLAT is een zéér actieve vereniging met heel veel gezichten en een brede organisatie die veel onderdelen van het wandelen in haar pakket heeft, zoals ... en nu in één adem opnoemen: lange afstand wandelen, snelwandelen, beheer van wandelpaden, de winterserie, de clubreizen, wandelen op dinsdag, de Kempische Wandeldagen, de Nijmeegse Vierdaagse, verzorging van evenementen en wandelaars met bovendien een frequent verschijnend en goed gevuld clubblad.

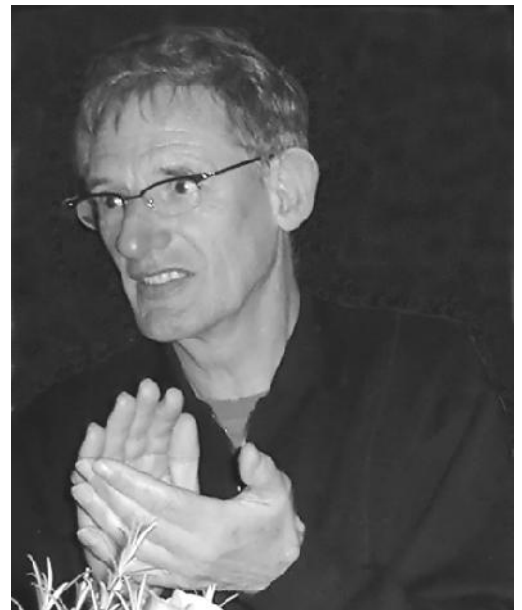
Ffft... even uitblazen. In één adem, zei ik, nou 't kon net omdat ik vast en zeker nog van alles vergeten ben.

Kijk, in zo'n vereniging voel ik me thuis. Er is voor elk wat wils en altijd wat te doen. Bovendien is er een prima sfeer, dat heb ik op de jubileumavond wel gezien, enne... bij welke vereniging krijg je een kaartje met je verjaardag? Alleen bij OLAT. Dat moet dus prettig werken zijn, dacht ik zo. Werken? Het zal waarschijnlijk meer uitdraaien op sámenwerken.

Waarom secretaris? Is dat niet een wat saai baantje? Nou, met al die activiteiten zal het met de saaiheid wel meevallen denk ik, en bovendien ligt het secretariaatswerk me wel.

Hoewel ik afkomstig ben uit een technisch beroep (landmeetkunde), ben ik toch redelijk administratief georiënteerd. Secretariaten voor diverse werkgroepen, ledenadministratie voor een tafeltennisvereniging, (waarnemend) secretaris voor een bewonersvereniging, secretaris van een eigenarenvereniging van een bungalowpark, dat waren zo wat activiteiten uit het verleden.

Wie en wat ik ben? Een man van 63 en vutter en getrouwd met Truus, die bekend is van het wandelen op dinsdag. Ik woon in Eindhoven en ben zo'n 6 à 7 jaar lid van OLAT en ik verleen wat hand- en spandiensten bij de wandelingen op dinsdag.

Dat was het zo'n beetje. Verder zou ik iedereen wel willen leren kennen bij de OLAT, maar ik weet dat me dat met zo'n 600 leden nooit lukt. Daarom wil ik me in eerste instantie richten op de mensen die actief zijn in de vereniging. Niet alleen onthouden hoe iedereen heet en waarmee iedereen zoal bezig is, maar ook persoonlijk leren kennen, zodat ik me er een gezicht bij kan voorstellen. Dus als je actief bent in de vereniging en je ziet me ergens, kom dan even buurten. Vanzelfsprekend probeer ik dat omgekeerd ook te doen.

Tot dan. Kees van Vessem

Van de commissies:

Nellie Leijssen:

Jacobus Deckersstraat 9 5616 JN Eindhoven

☎040-2526772 e-mail nellie_leij@hotmail.com

Ledenadministratie

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Aangenomen:

Diny van Hoof uit Eindhoven; Joop Schijf uit Den Haag; Frank Weimar uit Best

Leo en Rina van der Heijden uit Veghel; Theo van Veen uit Geldrop; Job en Betsie van Mil uit St.-Oedenrode.

Aanmeldingen:

An de Ruiter	Hoogsdenhof 62	5301 ZC Zaltbommel	28-12-1937
Geert-Jan Doms	De Stouthouvel 15	5632 MN Eindhoven	23-04-1964
Toon van Cranenbroek	Eikenstraat 30	6031 VV Nederweert	21-01-1945
Emile Terheggen	Slotlaan 64	3523 HD Utrecht	12-04-1941
Astrid van Hulsel	Past. De Leijerstraat 14	5246 JC Rosmalen	07-07-1965
Mia Bolck	Donge 12	5504 MG Veldhoven	19-10-1943
Loes Raaymakers	Nassaustraat 1	5671 HS Nuenen	14-02-1957
Mieo Luken	Refelingse Erven 73	5672 TB Nuenen	15-02-1942
Eduard Vereijken	Heibeekstraat 39	5662 EE Geldrop	22-06-1971
Riek Donkers	Heerseweg 127	5504 PS Veldhoven	12-03-1951
Reny Heymans	Mauwbroekstraat 2	6015 RA Neeritter	28-02-1948
Wil Wijnants	Kraanvogelhof 3	5672 GD Nuenen	19-01-1935
Frits de Vries	Kapitelhof 15	5688 ES Oirschot	31-08-1934
Bart Gorissen	Kapiteelpad 15	6543 LT Nijmegen	19-05-1966
Lida van Horrik	De Ambachten 46	5591 NJ Heeze	25-12-1955
Ton Trienekens,	Zaanstraat 13	5626 DA Eindhoven	08-03-1956
Ria Trienekens.	Zaanstraat 13	5626 DA Eindhoven	01-08-1956
Erik Trienekens	Zaanstraat 13	5626 DA Eindhoven	13-04-1983

Opzeggingen:

Jannie en Leo Frenck uit Geldrop en Rita Verburgt uit Eindhoven

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

Maart					
15	Jaap Blanken	Veldhoven	24	Cees van Dijk	Waalre
	Anneriet Janssen	Beek en Donk	25	Mia Vernie-Coumans	Maasbracht
16	Fonny van Buul	Eindhoven		Frank Liebrechts	Heeze
	Judith Lambregts	Etten-Leur	26	Jan Delisse	Erp
17	Piet Boudewijns	Dongen		Jo Willems	Gerwen
	Ted Liebrechts	Eindhoven	27	Ber Stijnen	Heijthuijsen
20	Corry Verhaar-Feijen	Son		Elly Franken	Heeze
	Franny de Weeger-van de Loo	Eindhoven	28	Berlinda de Beer	Amersfoort
	Willemien Konink-Hietland	Aalten		Leny Stienen	Helmond
	Leo de Kok	Breda		Richard van der Pol	Amersfoort
21	Kitty Buijtenweg	Eindhoven	31	Gerrit Lucassen	Gassel
22	Ria van den Akker	Schijndel		Toos van den Boom-Walravens	Helmond
23	Arie Timmermans	Eindhoven		Hans Schrijvers	Hilversum

April					
1	Jan van de Boogaard	Veghel		Corrie v.d. Zwaluw	Best
3	Vincent van Boerdonk	Keldonk	12	Piet van der Voort	Uden
	Martina Thijssen	Aarle-Rixtel	13	Emile Terheggen	Utrecht
4	Betsie Reemers-Manders	Veghel		Corrie Tiersma	Eindhoven
5	Piet van de Laar	Son		Toos Verdonk	Boxtel
7	Gonnie van Gils	Oisterwijk		Willy Veugelers	Weert
	Riet Kelders	Boxtel	14	Erik Trienekens	Eindhoven
8	Hans Linders	Eindhoven		Ton van Dijk	Mierlo
9	Hanneke Hoebergen	Weert	15	Jan Stevens	Gassel
10	Jozefien van Schijndel	Boxtel		Louis Beckx	Schaffen-B
	Claude Herman	Vielsalm		Henk Peters	Lage Mierde
11	Marjan van Munster	's Hertogenbosch		Lida de Boer	Maarssen

INITIATIEFGROEP

WANDELEN OP DINSDAG

Spelregel:

De enige regel die wij erop nahouden is dat wij om 10.00 uur starten. Vaak is dat bij een café of restaurant en ook onderweg hebben we soms een pleisterplaats. Omdat dat laatste niet altijd mogelijk is neemt iedereen zijn lunchpakketje mee.

Vanzelfsprekend vinden niet alle horeca ondernemers het even leuk dat meegebrachte boterhammen dan in de zaak genuttigd worden. Maar wat is er leuker dan midden in het bos of aan de rand van een ven te picknicken?

De routes zijn rond de 20 km, het tempo is \pm 5 km per uur en er wordt af en toe even stil gestaan bij wat we in de natuur tegen komen. Meestal zijn we tegen 15.30 uur weer terug en babbelen sommigen wat na bij een drankje.

Winterprogramma Dinsdagwandelingen 2003

Datum	Route	Plaats	Adres
18 mrt. 2003	Cartierheide	Eersel	Parkeerplaats camping 'Ter Spiegelt', Postelseweg 88
1 apr. 2003	Hagelkruisroute	Aarle-Rixtel	Café 't Heuveltje, Dorpsstraat 86
15 apr. 2003	Winkelstraatroute	Lierop	Café 't Jagershuis, Hogeweg 2

Meer informatie? Truus van Vessem tel. 040-2110413 of Jos Scheepers, tel. 0495-535848

De Mildertroutewandeling op dinsdag 21 januari 2003 te Nederweert.

Door: Piet Royakkers

In gezelschap van Kees Kooistra reed ik met de auto naar Mierlo om vervolgens via Lierop en langs de Zuid-Willemsvaart naar het A.C.Restaurant in Nederweert te rijden. Na een kop koffie begonnen we aan de tocht van 21 km. De groep dinsdagwandelaars bestond uit 26 deelnemers waaronder 14 dames en 12 heren. Het was uitstekend wandelweer. Nagenoeg de hele dag bleef het droog.

Het is een prachtig natuurgebied rondom Nederweert, waar het kanaal Wessem-Nederweert doorheen stroomt. We liepen door het gebied De Baren. Dit is ontstaan door het afgraven van turf. In 1992 werd hier de natuurlijke waterhuishouding hersteld. Voedselarme regen en kwelwater komen uit de nabij gelegen stuifduinen. Zeldzame planten zoals moerashertshooi, kleine biesvaren en de geurige gagelplant komen rond het ven voor.

Vroeger was de geurige gagelplant een belangrijk middel tegen vlooien. Een belangrijk ingrediënt bij de bereiding van bier waren de bloedzuigers. Deze komen nog steeds in het gebied voor. Ook werden bloedzuigers

gebruikt in de dokterspraktijk en ze kostten in 1880 zes cent per stuk.

Hier leven ook grauwe ganzen, meerkoeten en verschillende eendensoorten.

We wandelden ook door Schoor, een gehucht dat bij Nederweert hoort. De grote rust hadden we in café-restaurant 'De Houtse Hendrik'.

Achter deze naam gaat een boeiend verhaal

schuil. Ik heb onze dinsdagwandelaars beloofd hier onderzoek naar te doen. Na veel speurwerk ben ik daarin ook geslaagd bij onze plaatselijke bibliotheek.

Dit mooie verhaal begint met: "Hoe de koning Houtse Hendrik herkende ... "

Aan Sluis 15 in Nederweert woonde in 1800 (de kanalen waren toen nog niet gegraven) een man die Hendrik Raemaekers heette. Bij de plaatselijke bevolking was hij beter bekend als 'Houtse Hendrik'. Hij was een boerenzoon en verdiende de kost met hard werken. In 1810 echter moest Hendrik de vredige Nederweertse akkers tijdelijk vaarwel zeggen om dienst te nemen in het leger van Napoleon. Later, in 1815 werd Hendrik naar het front in Waterloo gedirigeerd en was toen ingedeeld bij de legers van de prins van Oranje-Nassau, de latere koning Willem I. De veldslag was bloedig en op een bepaald ogenblik was Hendrik er getuige van hoe de prins gewond raakte. De boerenzoon uit Nederweert bedacht zich geen moment en ging terstond op zoek naar iets om zijn gewonde veldheer te vervoeren. Bij een boerenwoning vond hij een buitendeur. Met behulp van drie kameraden legden zij de van pijn steunende prins hierop en haastig droegen zij hem buiten de gevechtszone. Voor deze moedige daad ontving Houtse Hendrik nadien een onderscheiding die hij zijn verdere leven trots zou blijven dragen.

(Deze onderscheiding en zijn sabel zijn twintig jaar geleden weer opgedoken.) Als een held keerde Houtse Hendrik in zijn geboortedorp terug. Het verhaal van zijn kranig optreden ging van mond tot mond. Inmiddels werden in Nederweert de kanalen gegraven. In oktober 1837 was het grote moment aangebroken, dat de eerste stoomboot door het kanaal zou varen. En koning Willem I, van wie bekend was dat hij de handel, industrie en scheepsbouw krachtig stimuleerde, bevond zich op deze boot. Reeds lang voor dat dit 'duivels wonder van samengeperste stoom' Sluis 15 zou binnenvaren, was heel Nederweert al op de been om getuige te zijn van dit historisch moment.

De Schout en schepenen hadden hun handen vol om de nieuwsgierigen op eerbiedige afstand te houden. En tussen al die mensen die hun staatshoofd zo graag eens in

levende lijve wilden aanschouwen, bevond zich natuurlijk ook Houtse Hendrik. Maar hoe deze ook duwde om vooraan te komen om zijn vroegere veldheer nog eens persoonlijk te begroeten, de ordebewakers drongen hem telkens terug. Op het moment echter dat de stoomboot met de koninklijke gast de sluis was doorgevaren, baande Houtse Hendrik zich met geweld naar voren en ging stram in de houding staan. En zie, wat schout en schepenen gevreesd hadden gebeurde ook tot hun grote ontsteltenis en tot vermaak van het toegestroomde volk. De koning zag de oude soldaat met zijn blinkende decoratie vooraan op de wal staan en hij salueerde. Eerst voor zijn oude strijdmakker Houtse Hendrik en pas daarna voor de schout en schepenen. De koning had zijn kranige weldoener uit Nederweert herkend.

Na de rust ging de tocht verder en kwamen we langs een kapel toegewijd aan O.L. Vrouw van Lourdes. Op initiatief van enkele buurtbewoners werd hier rond 1900 een houten kruis geplaatst en werd in 1916 een devotiekapel gebouwd. Door de Paters Franciscanen uit Weert werd direct na het beëindigen van de oorlog op 24 september 1944 de eerste H.Mis in de kapel opgedragen. Vanaf 1945 is er geregeld op zondag in deze bescheiden ruimte gekerkt, dat was voor deze mensen noodzaak omdat ze door het kanaal vrijwel afgesloten waren van Nederweert-Dorp. Van 1951 tot 1957 is de kapel uitgebreid. Het tegelreliëf boven de ingang dateert van 1958.

Na het bewonderen van deze mooie kapel ging onze wandeling richting de finish. Om ongeveer halfvier waren we weer bij het AC Restaurant. Van Kees Kooistra kreeg ik nog een heerlijke kop erwtensoep aangeboden. Hierna reden we weer huiswaarts, maar hiervoor moesten we eerst naar de volgende afrit om terug te kunnen rijden naar het weggedeelte naar huis. Thuis gekomen dronken we samen nog een heerlijke kop koffie. En met nog wat napraten over deze mooie wandeldag fietste Kees weer naar huis terug.

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

Voorlopig klassement Clubkampioenschap 2003 per 17 februari

1	2180 Klaas Bakker	15	600 Paul Canters
2	1610 Hanny Klumpkens		600 Servee Derks
3	1300 Piet de Ruijter		600 Jans v Griethuizen
3	1300 Sjef Koolen		600 Cor vd Heijden
3	1300 Theo Klanke		600 Frits Mennen
6	1235 Marcella Creemers		600 Marca Nelen
7	1145 Cees Lambregts		600 Cees Punselie
8	1045 George van den Boogerd		600 Ad Mollen
9	985 Hugo Prinsen		600 Theo Tromp
10	740 Kees Lambregts		600 Ad Verbakel
11	685 Rolf Craanen		600 Jan Warrink
12	610 Frits v Duijnhoven		600 Evert van Ampting
12	610 Boetje Hulselan		600 Ria Vredenbregt
12	610 Henk Vink	28	570 Marco Timmermans

29	515 Ron Timmermans	32	375 Ad Martens
30	485 Bert Timmermans	33	325 Wim van Gemert
31	375 Michel van Krimpen	34	150 Paul Koks

PROGRAMMA OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP 2003

08 maart	Roosendaal/Zevenbergen Zuidwesthoek		100 km/80 km Zdwesthoek	100 km: 400 pt + bonus <17 uur 80 km: 380 pt +bonus <13 uur
09 maart	Olland-St.-Oedenrode		Prestatie/wedstrijd 5-20-35-50 km OLAT	05 km: 250 pt + bonus 20 km: 200 pt + bonus 35 km: 350 pt + bonus 50 km: 500 pt + bonus
16 maart	Leende	Winterserietocht	alleen 60 km OLAT	finish 250 punten
22 maart	Amsterdam-Hoorn	Prestatie	42.195 mtr LAT	finish 100 punten + goud: 200, zilver: 175, brons: 150 punten
12 april	25°	Nacht van Loon op Zand	Prestatie 15 uur HvB	finish 15 uur 300 pt + km-bonus boven de 95 km
19 april	Sittard	Kennedymars	80 km KMS	finish 380 pt. + bonus < 13 uur
25 april	Dordrecht	Kennedymars	80 km RWV	finish 380 pt. + bonus < 13 uur
26 april	Haarlem	Euraudax	100 km Euraudax	300 punten

De Bossche 100

'Enjoy the view'

Door: Klaas Bakker

De eerste wagenrust hebben we nog niet bereikt en we zijn al tot de enkels in de modder gezakt: de Bossche 100 anno 2003 is begonnen.

In 's Hertogenbosch gaan op 24 januari 's avonds om 22.00 uur 99 deelnemers van start voor de 16^e Bossche 100. De meesten onder ons weten wat ze te wachten staat en de nieuwkomers zijn hopelijk voldoende ingelicht, anders merken ze onderweg wel waar ze aan begonnen zijn!

Boven ons is een mooie sterrenhemel. Het is fris, de temperatuur ligt rond het vriespunt en er is weinig wind. Voor regen hoeven we voorlopig niet bang te zijn.

We wandelen nu over een goed begaanbaar graspad langs de rivier De Dommel, waar enkele mollen het echter nodig hebben gevonden om hier en daar flinke struikelblokken op te werpen. Een zaklantaarn is daarom tijdens de nachtelijke uren een noodzaak, vooral als de maan er even niet bij is.

Na bijna 10 km wandelen komen we bij de eerste wagenrust; de kop is er af, en een warme dronk is nu een welkome onderbreking.

Zo'n nachtelijke tocht is niet helemaal van gevaren ontbloot. In het buitengebied, waar bij zulke tochten veelvuldig gebruik van wordt gemaakt, komen we langs gehuchten en alleenstaande boerderijen, waar dan honden in hun slaap worden gestoord en zodoende de bewoners er op attenderen dat er buiten iets gaande is. En, het zou niet de eerste keer zijn, dat de bewoner met zijn hond naar buiten kwam, gewapend met een stok of hooivork

-o nee, dat is ouderwets, een geweer of pistool is meer van deze tijd-.

We dragen allemaal een reflecterend hesje, en zijn daarom redelijk goed zichtbaar. Bovendien is het raadzaam om vooral 's nachts niet alleen te wandelen, in ieder geval om bij iemand in de buurt te blijven, voor het geval er iets mocht gebeuren.

De gele pijlen die de richting aangeven, zijn goed te volgen en voor de moeilijke punten op het parkoers hebben alle wandelaars een extra informatieblad meegekregen, waarop 12 'goeie foutloop punten' staan, die eventueel afdwalen moeten voorkomen. Toch ging ik nog op twee van deze punten 'een kleine verkenning' niet uit de weg. Maar ik had het dan vlug in de gaten, want het te bewandelen parkoers was zo goed aangegeven dat je al meteen de pijlen miste.

De eerste caférust bereiken we om even voor 03.00 uur, dat is op 31 km te Olland bij Sint-Oedenrode. Het is de bakermat van OLAT, de wandelsportclub die hier in 1967 werd opgericht. Onder de deelnemers aan de Bossche 100 treffen we alle jaren ook heel veel leden van OLAT.

Om 03.40 uur mogen we weer vertrekken, de rust heeft ons goed gedaan. Ondertussen is er ook een half maantje bijgekomen, en dat geeft ons toch wat meer licht op het parkoers.

Op 40 km komen we bij de 4^e wagenrust. Deze ligt aan de voet van een voormalige vuilnisbelt, waar we natuurlijk overheen moeten, het kan namelijk niet anders! In de routebeschrijving lezen we: 'het hoogste punt van de tocht -enjoy the view'- het rotste plekje op de route.' Het uitzicht boven is alleen maar oneindig, anders is er niet veel te zien; in deze buurt en tijd van het jaar is het 's morgens om 05.00 uur nog tamelijk donker.

Bij deze wagenrust krijgen we boerenkoolstampot met worst als vroeg ontbijt, en dat gaat er bij iedereen goed in.

Van wandelen krijg je een enorme trek en bij een temperatuur van iets onder nul verbruik je heel wat energie. Er staan nu nog drie moeilijke passages op het informatieblad, waarvan er één gemist wordt. We keren echter spoedig op onze schreden terug en vinden het juiste pad dat het donkere bos ingaat. Hier is een zaklantaarn onmisbaar. We komen bij de vijfde wagenrust en vanaf daar is het nog 6 km naar de tweede caférust in Keldonk. We hebben er dan 53½ km opzitten.

Hier vertrekken we om 08.10 uur; het is inmiddels licht geworden, en dat is wel zo prettig en minder vermoeiend. Door de vorst zijn de randen van bandensporen op de paden hard geworden, en vooral in de vroege morgenuren was dat uitkijken geblazen en voorzichtig aftasten en laveren op de buitenwegen die aan het begin van de nacht nog modderig waren. Gedurende de ochtend gaat de temperatuur omhoog en daarmee verdwijnt automatisch dat probleem.

Wagenrust 6 staat op 61½ km. Als we daar aankomen is het bijna 09.30 uur en staat er nog een verlaat ontbijt op ons te wachten met rijstepap, rozijnen en pruimen. Dat geeft weer voldoende kracht om verder te gaan.

Wij wandelen nu langs diverse waterlopen en op die graspaden kom je goed vooruit.

Na een doodlopende zandweg staan we dan ineens voor een steile heuvel die natuurlijk genomen moet worden. Hijgend als paarden komen we boven, de beenspieren protesteren hevig, ze hadden ook al 70 km volop meegewerkt. We blijven op de heuvelrug de pijlen volgen en komen bij een open stuk, waar we op een paar honderd meter voor ons een groepje wandelaars het bos in zien verdwijnen. Wij gaan achter hen aan over het in de schaduw liggend hard bevroren zand. Achteraf gezien hadden we toch nog een heuvelrug moeten nemen, maar hier op dat schuivende zand was het ook geen pretje. Hierna zien we weinig markeringen, wel soms nog restjes van afgerukte pijlen. We volgen de voetsporen

Sjef Koolen: en zijn visie op de Bossche 100

Er zijn in Nederland nog mensen die ons op TV met een stalen gezicht en hardop voor de gek durven te houden, zoals de mannen die het weerbericht voorspellen. Volgens hen zouden we op vrijdag en zaterdag slecht weer hebben. Dus als bescherming daartegen maar van alles meegenomen. Maar vanaf ons vertrek op vrijdagavond tot zaterdagmiddag 14.00 uur hadden we goed weer met

van de wandelaars voor ons, die we in de verte zien voortsjouwen.

Uiteindelijk komen we toch, na nog een wagenrust gepasseerd te zijn, bij de derde en laatste caférust. Het is inmiddels rond 12.00 uur en er staan 79 km op onze teller.

Hier in Heeswijk-Dinther kunnen we evenals in de twee voorgaande binnenrusten over onze sporttassen beschikken. Die tassen zitten natuurlijk vol met reservekleden, schoenen en sokken. Gelukkig hoeven we die tas niet zelf mee te dragen, want dan zouden we veel minder meenemen; je hebt het trouwens bijna nooit nodig. Gelukkig heb ik ook bijna nooit last van blaren en eeltvorming op m'n voeten. Dat eelt slijt er volgens mij na al die kilometers vanzelf af en de uierzelf houdt de voeten zacht en soepel. M'n sokken koop ik bij de HEMA of Zeeman, liefst zwart van kleur, die blijven schoon!!

Vanuit de 3 cafés kan eventueel een extra rondje van ruim 3 km gewandeld worden, voor een aantekening in het Long Distance wandelboekje.

Na een kop koffie en Cola, gaan we naar buiten voor de laatste 21 km. Ik wandel nu samen met Sjef Koolen en Frits Mennen, en bij ons in de buurt loopt een groepje Belgen, die zijn bij de Bossche 100 ook altijd goed vertegenwoordigd.

Voor de namiddag is er regen voorspeld en die komt er ook. Met een straffe wind op kop volgen we nog steeds onverharde paden richting 's Hertogenbosch.

Op vrijdagavond verlieten we de stad via de zuidelijke vestingwal en nu op zaterdagmiddag nemen we de stad in via de noordelijke vestingwallen. Zo wandelen we terug langs het NS-station naar de finishplaats op het sportpark 'De Schutterskamp'.

De organisatie was in handen van de familie Martens, samen met heel veel anderen, waaronder veel OLAT-leden die meehielpen in de verzorging of anderzijds waren betrokken bij het goede verloop van deze winter-tocht.

De parkoersen waren uitgezet door: Ad, Regina Martens sr en jr, Arnold van Gameren en natuurlijk Ad Verbakel, we kwamen tenslotte door zijn woonplaats Keldonk.

De Bossche bol miste ik deze keer, het zal wel aan mij gelegen hebben, door slaapgebrek en vermoeidheid van mijn stuk gebracht heb ik er niet meer aan gedacht.... 'Nooit meer', denk je dan wel eens na het volbrengen van zo'n tocht, tot de volgende keer dan maar weer...

's nachts vorst, een heldere hemel met sterren en later zelfs een halve maan. 's Nachts kon je echter wel pijn-scheuten door je rug voelen gaan, als je weer eens in een gat was getrapt waar je niet op bedacht was.

Om klokslag 22.00 uur op vrijdagavond begonnen we aan deze wandeltocht. Dat de tocht in wandelkringen goed staat aangeschreven, werd bewezen door de op-

komst. Zelfs 14 wandelaars die te laat hadden ingeschreven, mochten niet meedoen; regels zijn regels en Regina sr hield de teugels strak in handen. Dit gold ook voor de deelnemers die geen reflectievest of iets dergelijks bij zich hadden. Ook 's nachts werd hier voortdurend op gelet; je zou haast gaan denken dat sommige wandelaars levensmoe zijn om 's nachts zonder verlichting of vest te gaan wandelen. Ik denk dat er tijdens deze tocht ook weer een nieuw record is gevestigd wat betreft verkeerd lopen: binnen 3 meter na de start was bijna iedereen al de verkeerde kant op gestoven. OLAT was hier goed vertegenwoordigd. We hebben nu weer een grote groep wandelaars, die de 100 km kan volbrengen. Als altijd waren ook nu de Belgen weer present en zelfs uit Engeland waren enkele wandelaars naar hier gekomen.

Het parkoers was mooi en zelfs zeer goed te lopen, de caférusten waren mooi verdeeld: in Olland op 31 km, in Keldonk op 53 km en Heeswijk-Dinther op 79 km. Al ontcom je er niet meer aan om soms heel saaie stukken over asfalt in de ronde op te nemen. 's Nachts vind ik dat niet zo erg, en overdag genoten we daarbij in de buurt van Uden ook nog van mooie boerderijtjes langs zulke wegen. We hebben ook hele stukken over de dijken langs de Dommel gelopen. We zagen aal-scholvers in het water zwemmen, dat betekent dat er vis in de Dommel zit; daarom organisatie een tip van een liefhebber: zet komende jaren op zo'n dijkje een viskraam met een lekker gebakken visje voor de deelnemers! Maar serieus: we zijn echt niets tekort gekomen, zelfs boerenkool met worst en warme rijstepap met pruimen kregen we aangeboden. Ik heb veel respect voor de verzorgingsploegen, ze hadden het gedurende de nacht niet warm, maar je kon merken dat ze het allemaal met plezier deden...Ja hoor, de wandelaars praten hier onderweg over. En ook de EHBO'ers dragen

zo op twee manieren bij aan het slagen van het evenement. De wagenrusten stonden prima over het parkoers verdeeld, de timing was perfect.

De bepijling was zeer goed, alleen op een stuk van ongeveer 25 km kon je merken dat hier een paar ervaren wandelaars hadden gepijld, die wel heel veel pijlen bij zich hebben gehad. Verkeerd lopen op deze 100 km-tocht lag dan ook helemaal aan jezelf. Ik vond het wel bijzonder, dat juist op het traject waar we de twee parkoerscontroleurs Regina jr en Arnold tegenkwamen, achter hen over een paar kilometers de pijlen verdwenen waren. Gelukkig konden we aan de voetstappen van de wandelaars die voor ons liepen het parkoers goed volgen zonder dat we de routebeschrijving erbij moesten halen.

Praat met mij nooit meer over " 's Hertogenbosch die mooie stad", want toen we op zaterdagmiddag deze stad weer binnenwandelden moesten we allerlei zwenkingen maken om de 'hondendrollen' te ontwijken, en dat zelfs tot ver in de stad, en die geur! Maar ja, veel mensen zijn het niet waard om een hond te hebben, en die beestjes weten niet beter.

Aan de finish konden we heerlijk douchen, daarna afmelden en een heerlijke Bossche bol in ontvangst nemen, want die hoort erbij.

Jammer tijdens deze tocht vond ik dat er toch weer problemen waren bij die extra lus van 10 km, of ze nog wel of niet meer mogen beginnen aan die lus bij de 3 caférusten. Dat verpestte toch een beetje de gezelligheid tijdens deze tocht voor iedereen. Ad Martens vertelde me ook nog dat ze nog andere problemen hadden gehad, maar hopelijk kunnen we de volgende keer weer bij sv CHC, aan de Fuik, vertrekken.

En toen ik weer heerlijk voldaan samen met mijn vrouw Tiny in de trein naar huis zat, dacht ik: 'wat is het toch heerlijk om geen pijlen-ophaler te zijn, want die jongens konden nu eigenlijk pas met hun werk beginnen, in het belang van ons: de wandelaars.' Dus iedereen die er aan heeft bijgedragen om de Bossche 100 voor ons weer onvergetelijk te maken, bedankt! En tegen de uitvallers wil ik zeggen: kom op, volgend jaar beter!

Programma 2003

26 april	GR 56	Monschau - Krinkelt	30-18-14 km
14 juni	GR 57	Comblain-Latour - Barvaux	28-19-15 km
23 augustus	GR AE	Polleur - Remouchamps	28 en 20 km
27/28 sept.	GR 56	Schönberg - St. Vith (overnachting in Jeugdherberg)	andere datum!!!!
25 oktober	GR 573	Eupen - Botrange	23 en 17 km

Reglement Clubreizen OLAT

Inschrijven mogelijk tot 1 maand voor de reisdatum.

Inschrijven d.m.v. overmaking op gironummer 70.68.01 t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert, onder vermelding van: datum clubreis en het aantal personen dat deelneemt en de gewenste opstapplaats.

Kosten dagtocht:	OLAT-leden	€17,50	Kosten weekend:	OLAT-leden	€50,00
	Niet-leden	€21,00		Niet-leden	€60,00

Afmelden is telefonisch mogelijk. ☎ 0495-537775

Bij afmelding tot uiterlijk 10 dagen voor de tocht kan de betaling worden doorgeboekt naar de volgende tocht.

Op uw verzoek kan 't bedrag minus €1,10 worden teruggestort.

Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of doorgeboekt.

Mocht u verkeerd gelopen zijn bel na de afgesproken tijd de **NOODTELEFOON**; het nummer staat op de deelnamelijst.

Opstapplaatsen en -tijden:

Eindhoven NS (Fuutlaan) 7.25 uur

Weert NS 8.10 uur

En bij voldoende belangstelling ook in: Sint Oedenrode, Son, Leende, Veghel, Keldonk, Helmond, Someren en Nederweert.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument. Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Informatie en inschrijfadres:

Toon van Wordragen, Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert, ☎ 0495-537775

E-mail: toon.van.wordragen@hetnet.nl

MIJN WANDELJUBILEUM IN DE ZOMER VAN 2002, DEEL 2:

KNITTELFELD, 1 T/M 3 AUGUSTUS.

Door: Peter van de Ven

In dit provinciestedje in Stiermarken in Oostenrijk heb ik de afgelopen twintig jaar al zo'n zeven keer de Driedaagse gewandeld. In 1983 voor de eerste keer met de heer J. Flipse van de Limburgse Wandelsport Bond. Toen die er om gezondheidsredenen mee moest stoppen, ben ik er nog een keer of vijf met Bram Rutten naartoe geweest. En Anno 2003 gaat een van onze adverteerders er ook een kijkje nemen.

Voordat de IML was 'uitgevonden', was Knittelfeld 'The Place to be' voor Nederlandse wandelaars. Toen Moedling tot 'International Money Town' werd benoemd, liep de belangstelling zienderogen terug. Erg jammer, want in feite is het hier veel mooier: veel wijdsse uitzichten op grotere hoogten, terwijl er in Moedling altijd veel bomen in de weg staan. In 1983 reden er nog twee bussen naar toe, en daarnaast gingen velen op eigen houtje met de trein of met de auto. In 2002 waren we nog maar met één volkswagenbusje. Het totale aantal Nederlanders was nu twintig.

We vertrokken op maandag 29 juli vanuit Heerlen. De afstand, ongeveer 800 kilometer, is in één dag te rijden, maar Bram rijdt er altijd twee dagen over. We overnachten altijd in het plaatsje Langenbrueck in Zuid-Duitsland.

De tweede dag komen we dan tegen vijf uur aan in Knittelfeld.

Op Woensdag organiseert Bram dan een dagtrip naar een toeristische attractie of een mooi natuurgebied in de omgeving, maar omdat hij al meer dan zestien keer met dat bijtje gehakt heeft, mochten we nu de dag naar eigen behoefte invullen. Omdat ik geen zin had om de hele dag in het stadje rond te lummelen, ging ik met de trein naar Klagenfurt. Dit was wel een rit van tweeënehalf uur op en neer, zodat ik daar maar drie uur te besteden had.

Uiteindelijk wilde ik 's-avonds op tijd zijn voor het openingsfeest dat al om zeven uur begon.

We sliepen in een andere school dan in de jaren daarvoor, maar het was er niet minder gezellig om. Wel was ook hier de negatieve invloed van de Euro merkbaar, want de consumpties waren al gauw 40 tot 60 % duurder geworden. Voor de muziek was een Tirols orkestje ingehuurd, de stemming zat er wel in. Dat er die nacht nog een Nederlander in het ziekenhuis belandde, omdat hij even het spoor bijster was, zullen we maar als

randverschijnsel bestempelen. Het belangrijkste: hij meldde zich de volgende ochtend ook weer fris en monter aan de start.

Donderdag 1 augustus: de eerste wandeldag. Je kon kiezen uit drie afstanden: 40, 37 en 33 kilometer. Dit heeft, net zoals in Nijmegen, te maken met je geslacht en je leeftijd. Eigenlijk was er nog een vierde afstand, maar dit was een 'watjesafstand', 14 kilometer. Ik maak er nu even melding van, maar voor morgen en overmorgen moet u die er maar bij fantaseren. Vijf jaar geleden zat ik nog in de eerste categorie, nu mocht ik op vijftigjarige leeftijd al voor de derde kiezen, hetwelk ik ook deed, want bij deze afstand kwam je ook op het hoogste punt, de Steinplan (1671m). Knittelfeld zelf ligt op 648 meter. Dat de tocht niet meer zo'n grote deelname kent, bleek al na een paar uur. Ik was ongeveer 25 minuten na de hoofdmacht gestart, en tot aan de top ben ik hooguit veertig wandelaars tegengekomen. Die eerste paar uur liep ik nog door de vallei, dit was het voorwerk, voornamelijk vals plat. Op de eerste rust (10 kilometer) kwam ik Stephan Gauer tegen, ons Duitse lid, met zijn Belgische vriendin Marijke. Blij dat ik die nu kan vermelden, want die waren bij de Haervejen ook al van de partij. Ze waren ook laat gestart, maar dat was niet zo vreemd, want twaalf uur daarvoor zaten ze nog in Gent. Na die rust begon het echte klimmen. Het werd iets bewolkter, zonder dat het echt koud was, de temperatuur was tegen de twintig graden. Na 25 minuten een korte pauze ingelast, om wilde frambozen te plukken. Net op dat punt, in de bocht van een brede bosweg, liep ik een verkeerd bospad in. Daar kwam ik een half uur later achter, want toen zag ik enkele honderden meters beneden mij andere personen lopen. Maar het was een leuk, verwaarloosd pad, en een richtingaanwijzer gaf aan, dat ik op deze manier ook op de Steinplan zou komen. Even verderop lukte het me vrij gemakkelijk, om via een weiland weer op het parcours te komen. Na vijftien kilometer een teleurstelling: de Kalchbauer

Huette was gesloten. Dan maar doorstoten naar de Steinplan.

Op een gegeven moment kwam ik een groepje Tsjechen tegen. Die combineerden het wandelen met het paddestoelen plukken. Er stonden hier kanjers van 15 à 25 cm doorsnee, en het was een lekkernij in deze streek. Het laatste stuk naar de Steinplan, vanaf Puerstling (1371m) heel wat gehijgd en gezweet, er bleek maar geen einde aan de klim te komen.

En voor mij liep een jong gezin uit Wijchen. Die kinderen, in leeftijd variërend van zes tot twaalf jaar, ze gingen als klimgeiten naar boven, ik was er hartstikke jaloers op!

Dus in de Steinplan Huette maar lang uitgerust. Het was behoorlijk bewolkt, en achter de top bliksemde en donderde het behoorlijk. Toch kon ik hier buiten zitten. Vrouwe Fortuna was bij mij in de buurt, want de bui woei een andere kant uit. De afdaling was daardoor een ontspannende bezigheid. En net zoals bij de klim weer weinig andere wandelaars.

Om zes uur terug bij de school. Ik was de laatste van ons groepje, maar toch op tijd om een eettentje dat bij een supermarkt hoorde, te bezoeken.

Vrijdag 2 augustus: de tweede wandeldag. Was de Steinplan al hoog, vandaag kwamen daar nog eens 89 meter bij. De dag stond in het teken van de beklimming

van de Hochalm (1860 meter). In het begin liepen we nog langs / over de vierbaansautoweg Klagenfurt-Wenen. Over natuurlijk via het viaduct. Aan de andere kant was behoorlijk veel bos. Zo nu en dan was het pad onverhard, dan volgden we weer de grote weg. Na zes kilometer kwamen we in meer open terrein, en ging het enkele tientallen meters omhoog en omlaag. Je zag wandelaars 400 meter verder lopen. Op een dieptepunt kwamen we bij de houtzagerij Kampitzmuehle. Ook een economisch 'dieptepunt', want de boer en de boerin

presteerden het om 2 Euro voor een halve liter melk te vragen, dat betaal je nog niet eens voor een halve liter bier! Een paar kilometer verderop moesten we de

Hochalm zien liggen. Dus niet, want de top werd door wolken aan ons gezichtsveld onttrokken. Ook vlogen de zwaluwen laag. Bij de vorige zes keren, dat ik de Hochalm beklom, heb ik al veel weersoorten meegemaakt: regen, sneeuw, mist, wind en zon. Dit zou wel eens de laatste keer kunnen zijn, dus als het enigszins kon, wou ik helemaal naar boven. Tot aan Duernberg, het verste punt van de derde categorie, nog behoorlijk gezweet op graspaden. Helaas had dit meer te maken met mijn lichamelijke conditie dan met het hoogteverschil, want we klommen over de eerste tien kilometer slechts tweehonderd meter. Nee, dan de volgende zeven kilometer: over die afstand moest 1000 meter geklommen worden. Die afstand verdeelde ik in 2 x 3,5 kilometer, en over het eerste stuk deed ik veertig minuten. Bij de Stoeckerhuetten, het verste punt van de tweede categorie, nog even getwijfeld, want er was nog steeds geen garantie, dat de Hochalm onbewolkt zou zijn. Toch doorgezet. Bij de Ramplerhuetten nog een stevig broodje kaas genomen (meer brood dan kaas). Daarna was het nog tweeneenhalve kilometer naar de top. Eerst nog een kilometer door bossen over een smal rotspad, daarna over de open vlakte. Het begon even te spetteren, maar tien minuten later was dat alweer voorbij.

Op de Steinplan genoten van het kilometerswijde uitzicht. Dat verzachtte een beetje het feit, dat zowel de hut als het kerkje gesloten waren. In dat kerkje zouden

drie jaar geleden Theo en Hennie, Limburgse wandelvrienden, getrouwd zijn, maar omdat de pastoor nogal prijzig was, ging dat dus niet door. Voor de kerk zat ook weer het Wijchense gezin.

Het begin van de afdaling was niet gemakkelijk, vrij steil, geen echt pad, alleen rotsen en gras. Gelukkig had ik een 'derde been' bij me. Deze keer haalde ik de Wijchense familie wel in, dit was te danken aan de vrouw des huizes, de kinderen waren nog steeds sneller. En het bleef droog! We passeerden ook nog een weiland met paarden. Enkele van deze viervoeters stonden bij een dikke boom, waar een religieus tafereeltje op was vast getimmerd, het leek wel of ze mediteerden! Na drie kwartier kwamen we weer op een brede bosweg terecht. Daarna zou het nog een uur duren, voordat we in het plaatsje Seckau aankwamen. Dit was een religieus bedevaartsoord, het klooster dat er staat trekt jaarlijks duizenden bezoekers.

Vlak voor de bebouwde kom stonden twee bussen. Deze vervoerden de Tsjechische wandelaars naar de finish. Ik finishte hier ook, door een lift te vragen. Hierdoor miste ik wel de Tremmelberg. Dit is nog een venijnig bergje, door velen in het verleden ook Trammelantberg genoemd. Je denkt met de Hochalm dus alles wel gehad te hebben, dan is deze bult, waarvan de beklimming ongeveer 25 minuten duurt, toch nog een 'koude douche'. De teller bleef daarom voor mij vandaag op dertig kilometer steken.

Zaterdag 3 augustus, de laatste wandeldag: Dit was de dag, waarop het hoogteverschil het geringst was. Toch nog steeds ruim zeshonderd meter klimmen. Af te leggen afstand: 26 kilometer voor de derde categorie. Eerst twee kilometer over de grote weg, naar een nabij

gelegen dorp. Toen nog twee kilometer door het bos, langs de bedding van een beekje, dat wel honderd meter lager lag. Na de controle ook nog vrij lang 'vals plat' gelopen, dus weinig klimmen. Na anderhalf uur begon het pittige klimmen, en dat zou weer lang gaan duren.

Zo nu en dan kwam ik op krachten door wilde frambozen te plukken. De brede bosweg veranderde in een smal pad. Jammer dat de vliegen konden vliegen, die lustten mijn zweet wel! De mierenhopen bleven netjes langs de kant liggen, soms waren ze wel 80 à 120 cm.

Hoog. Tot drie keer toe dacht ik de top bereikt te hebben, al die houten kruizen zagen er imposant uit, ze waren 'geplant' op een hele lading stenen. In de buurt van het laatste kruis was een verzorgingspost, en toen wist ik zeker, dat ik het hoogste punt, de Flatschacherhöhe (1323m) bereikt had. Hier waren ook weer Stephan en Marijke, die moesten elf kilometer meer dan ik lopen.

De afdaling was nu van meet af aan over een brede bosweg, dus heel relaxt lopen. Na acht kilometer kwam

ik in de buurt van het plaatsje Schoenberg. Hier ligt ook het circuit waar de Oostenrijkse Formule-1 races gereden worden, de Zeltweg. In een restaurant, waar je prachtig over het circuit uitkeek, een 'warme hap' genomen. De meeste mensen op het terras waren nu motorrijders, die hier trainingsrondes kwamen rijden.

Omdat het eten lang duurde, zag ik op de laatste controle Stephan en Marijke terug, het werd daar een gezellig gebeuren, met schnaps en bier.

Rond halfvijf terug bij de school, en met de groep gegeten in de Bachwirt, een heel leuk eettentje bij de Bach (beek). Jammer genoeg niet buiten in de tuin, want het had net geregend.

Rond een uur of acht gingen we met onze groep naar de evenementenhal voor het blarenbal. Hier moest entree voor betaald worden, maar dat was niet zo duur, 2 of 3 Euro. Wij moesten hier wel naar toe, want mijn Noord-Hollandse wandelvriend opa Theo (van der Meij) zou worden gehuldigd voor zijn 25ste deelname aan de Driedaagse. Ook was er een tombola, waar heel mooie prijzen te winnen waren. De dames die de lootjes verkochten, leken wel 'Rattenvangers van Hamelen', zoveel mensen liepen er achter hun kont, pardon derrière aan.

De twee dagen hierna de terugreis naar Nederland, waar ik niet over uitweid. Hopelijk heb ik met dit verhaal enkele mensen voor Knittelfeld kunnen interesseren. Er is een vervelende bijkomstigheid: meestal valt deze Driedaagse samen met de Kempische Wandeldagen. Toch vind ik haar bijzonder genoeg om OLAT eens in de drie jaar 'ontrouw' te zijn!

VOOR U GELEZEN (onder redactie van de Redactie: Margriet-Peter-Ad)

De bouw is begonnen: 25 januari van dit jaar was een mijlpaal in de aanloop naar de realisatie KNBLO-Wandelsportorganisatie Nederland. Het is de nieuwe naam die onze wandelorganisatie per 1 januari 2004 zal gaan voeren. Honderd vrijwillige enthousiaste wandelaars groepeerden zich op die bijzondere dag in allerlei werkprojecten, met als einddoel per 31 december 2003 klaar te zijn met de presentatie van een nieuwe sportbond.

Ook onze wandelsportvereniging OLAT werkt met 3 personen mee aan de bouw van deze fundamenten. Dat zijn: Jos van den Bersselaar in de werkgroep Contributies e.d.; Jan van de Ven is gevraagd voor de werkgroep Opleidingen en Theo Tromp zal zijn inbreng hebben bij Wandelpaden.

In het coördinatieteam dat de bouw op de voet zal volgen zit ook onze eigen Joop Wesseling samen met Mieke Klein namens de KNBLO, verder Hennie Horst met Meindert ten Bos voor de WON en ze worden daarbij gesteund door Directeur Bondsbureau: Xander Koesen en adviseur Jan Boot (NOC*NSF).

Wij wensen allen goed beraad en wijze inzichten.

De eerste en de 40ste: Om in te gaan op de uitdaging van John F. Kennedy liep zijn broer Robert de afstand van 50 mile als bewijs dat het wel kon. Vele Amerikanen volgden zijn voorbeeld, maar het bleek een rage van korte duur.

In Sittard namen in 1963 vier jongelui het initiatief om de uitdaging ook hier in Nederland aan te gaan. Op 20 april 1963 vertrokken 7 jongens en 4 meisjes voor de 1ste Kennedymars in Nederland. Na 19 uur wandelen kwamen 10 van de 11 personen doodmoe, maar blij over de eindstreep. Veel Kennedymarsen zijn er nadien gevolgd. Alleen al in Sittard zijn 90661 wandelaars sinds die bewuste 20^e april 1963 aan de tocht begonnen. Dat de 80 km ook werkelijk een uitdaging is, blijkt nog steeds, want van al diegenen die in Sittard van start gingen hebben er slechts 64937 de tocht ook daadwerkelijk uitgelopen.

Op paaszaterdag 19 april 2003 wandelen wij een jubileumtocht. Ook zullen wij, net als in 1963, door 3 landen wandelen: Nederland, Duitsland en België. De start is 's morgens om 06.00 uur vanuit de stadssporthal aan het Stadswegske in Sittard. De organisatie rekent op zeker 3000 deelnemers, waaronder wij zeker veel sportieve OLAT-wandelaars zullen treffen. De Kennedymars Sittard blijkt geen rage, maar een sportieve uitdaging aan duizenden die het wandelen als een echte sport willen beleven. Een uitdaging die mede werd en wordt mogelijk gemaakt door een daadkrachtig organisatiecomité dat we feliciteren met het jubileum maar vooral ook een succesvolle dag toewensen. Ook wensen wij de voorzitter Ad van de Loo en zijn familie een fijne dag en natuurlijk een voorspoedig algeheel herstel van zijn gezondheid toe.

De Efteling:

Nu vraag je je natuurlijk af wat heeft de Efteling met wandelen te maken. Dat bespeurde ik ook pas op het moment dat ik van onze correspondent uit Nuenen een verslagje kreeg over een plaatselijke route, die hij had bewandeld omdat zijn vrouw Betsie, Marieke en de kinderen een dagje naar de Efteling gingen. Samen met zijn hond Teuntje begon Piet aan de Postalroute, een nieuw pad door de natuurrijke omgeving van Nuenen. Ik zal niet uitwijken over al hetgeen Piet zoal over de betekenis van het woord 'potstal' aan ons kwijt wil. Het moet zo in de buurt van 1800 geweest zijn dat ene landbouwkundige Rochussen op het idee kwam om de koeien zo economisch mogelijk te stallen zodat de uitwerpselen ook nog van enig nut zouden kunnen zijn in de landbouw.

Door de koeien zelf hun (haar) uitwerpselen tussen strooisel te laten deponeren ontstaat de basis voor een voortreffelijk mestproduct. Naast graanstro werden heideplaggen gebruikt, maar ook bladeren en dennennaalden. De koeien werden aan de kopzijde vastgemaakt en de achterzijde kwam tot aan de pot: een verlaging in de stal. Ziedaar de verklaring.

Omdat Betsie toch niet thuis was, nam Piet de boterham mee voor onderweg en vermaakte zich best. En zo merkte hij ook dat het resultaat van het afplaggen van de heide nog steeds zichtbaar is in de natuur. Stuifduinen in de bossen, die later zijn aangeplant, zijn het bewijs. In tijden dat het wat harder waaide ontstonden laagtes, die zich dan weer vulden met regenwater dat door de

lemen bodem niet weg kon zakken. Er liggen nog diverse van deze poelen in de omgeving van het van Goghdorp en veel ervan hebben in de loop der tijden een naam gekregen. Natuurlijk ging het plaggen over de dorpsgrenzen heen en zo geraakten Piet en Teuntje op de Geeneindseheide onder Stiphout, waar het Kamerven als een juweeltje ligt te pronken. Nu weet ik ook zeker dat Piet op die bewuste dag op de heide vertoefde want zowel onze Dinsdagwandelaars aan de Tongelreep in Eindhoven, als Piet en Ad op het Hertog Hendrikpad ter hoogte van de Strabrechtse heide kregen met dezelfde onweersbui te doen als Piet en Teuntje tijdens de Potstalroute bij Nuenen. En Betsie, die vermaakte zich ondertussen heerlijk met de kinderen op de Efteling.....

Actief Reizen: Stuk voor stuk kwaliteitsreizen schrijft Peter Schoorstra ter introductie van zijn WandelBewaarGids 2003. Hij stuurt u op aanvraag een prachtige catalogus met maar liefst 44 fietsvakanties en 18 wandelvakanties. Hij biedt wandelweken en ga zo maar door. Trouwens u leest het zelf op onze achterkaft, daar vindt u ook zijn adres.

Oefening baart kunst

Een nog openstaande vraag bij de jaarvergadering luidde: Waarom zijn de kosten van punt 27 op de resultatenrekening 2001-2002 hoger dan begroot ?

Antwoord: We zijn bij het opstellen van de begroting uitgegaan van het resultaat behaald in het verenigingsjaar 2000-2001, we hebben destijds voor het nieuwe verenigingsjaar een gelijk bedrag begroot. De werkelijke kosten voor Contributieafdracht aan de Bond voor het jaar 2001-2002 zijn echter beduidend hoger uitgevallen; hieruit blijkt dat we destijds bij het opstellen van de begroting een inschattingfout hebben gemaakt.

Reeds nu mag ik met gepaste trots melden dat bij de komende jaarvergadering punt 27 van de resultatenrekening voor het lopende jaar slechts €1,- zal afwijken van de begroting.

W.g. penningmeester J.B.

Hoopvol: Wij nemen afscheid van de winter en zien de ree, het hert en het wilde zwijn aan de einder verdwijnen; het sprookje is over. De rijp valt ten prooi aan vroege zonnestrallen. De jas gaat uit, het jack gaat aan, de spieren zijn weer in conditie. En hoor hoe onze magen knorren in verlangen naar een hap echte boerenkoolpetassie met worst; een mooie traditie of toch een illusie?

Ons gewicht: We gaan weer werk maken van ons gewicht, want het is toch belachelijk dat de helft van de Nederlandse mannen en 'bijna' evenveel Nederlandse vrouwen 'het probleem' met zich meedraagt. En wat doen we eraan? Eenvoudig: we kopen bij Mia in onze wandelboetiek een centimetermaat, meten de omvang van ons buikje op en is het buikje vrouwelijk dan mag het hooguit 80 cm in omvang zijn, de heren mogen er 14 cm bijtellen. Een wijze raad: wandel eens een paar kilometer extra en het zweet mag er dan gerust uitkomen! Baat het niet,....

16 maart laatste tocht 36e OLAT-winterserie vanuit Leende

We starten in café-zaal 'Du Commerce', Langstraat 8 te Leende. Gelang de afstand waarvoor je kiest zul je in diverse natuurgebieden terechtkomen.

Dorpjes die je op de bewegwijzering zult zien, zijn: Soerendonk en Gastel, maar ook Belgische plaatsjes als Hamont en Achel. Daartussen dan Het Leenderbos, De Baronie Cranendonck en de Beverbeekse heide.

Op deze laatste winterwandeldag hebben we ook weer de 60 km voor de liefhebbers van de lange afstand. Naast het warmlopen voor de Nacht van Loon op Zand en de Kennedy Mars van Sittard kunnen we (alleen op de 60 km) extra puntjes vergaren voor het clubkampioenschap.

De deelnemers op de 60 km starten om 07.00 uur en ze krijgen precies 12 uur de tijd om de tocht te voltooien. Ze dienen zich dan ook voor 19.00 uur af te melden aan de finish in Leende.

Wandelaars voor de 30 en 40 km kunnen starten van 08.00 uur tot 09.30 uur

Wandelaars voor de 10 - 15 - 20 km kunnen starten tussen 09.00 uur en 12.30 uur

Voor de afstanden: 40 - 30 - 20 - 15 - 10 km sluit de finish om 17.00 uur.

Wij vragen u nogmaals dringend om uw lidmaatschapskaart te tonen. Ook afmelden bij de finish is belangrijk, dit om eventuele zoekacties na afloop van de tocht te voorkomen.

Wij wensen u wederom een prachtige wandeling toe.

WANDELAARS . . WELKOM: een dialoog

'Ik heb ze graag, wandelaars. Rustige mensen.'

'Geen bartypes.'

'Mensen die echt van de natuur houden.'

'Sommige hotels willen ze niet graag hebben.'

'Ik wou ze niet graag kwijt.'

'Al blijven ze maar een nacht, het is gelijk of ze zich thuis voelen.'

'Wandelaars zie je niet als klant.'

'Als ze 's morgens weggaan, zwaai ik ze na met mijn theedoek.'

'Ze krijgen een lunchpakket mee. Gratis.'

'Vier boterhammen. Vroeger smeerde ik ze zelf'

'Daar is ze mee opgehouden. Dat was geen doen.'

'De een wil bruin brood, de ander wil geen boter, of juist geen margarine, de volgende is vegetarisch...'

'Vrij veel zijn vegetarisch.'

'Ze krijgen een driegangen-menu. Tomatensoepje, gebakken aardappelen, rode kool erbij, boontjes zat, kalkoenschnitzeltje en dan mogen ze koffie of ijs na.'

'Dat schnitzeltje gaat nog door het rauwe ei en door de paneermeel. Lekker hoor.'

'Stoofpot met champignons. Daar zijn ze gek op.'

'Dat is de kracht van mijn vrouw. Allemaal verse groenten.'

'Wandelaars drinken wijn. Geen bier.'

'Alleen Belgisch bier.'

'Geen Heineken.'

'Het grootste deel heeft gestudeerd.'

'Ze vragen altijd naar de NRC, de Volkskrant hebben ze bij zich.'

'Wij hebben alleen de Telegraaf.'

'De meesten zijn van Natuurmonumenten.'

'Heel frappant. Ze accepteren de bordjes dat het verboden gebied is. Je mag ook nergens in, dat hoor je ze nooit zeggen.'

'Ze vragen alleen of er een uitkijktoren is.'

'Ze hebben kijkers bij zich. Hele goeie kijkers.'

'En de kleding. Heel degelijk. Meindels schoenen en Fjallraven meerzakbroeken.'

'Daar bezuinigen we absoluut niet op, zeggen ze.'

'Het zijn vroege opstaanders.'

'Ons ontbijt is vanaf half negen.'

'Dan staan ze te dringen.'

's Avonds lezen ze.'

'Er is tv, maar daar kijkt niemand naar.'

'Ik vraag er wel eens naar, maar nee, dan lezen ze liever een goed boek.'

'Ze nemen vaak hun hond mee.'

'Dat mag. Sommigen dragen hun Deense dog of hun Rottweiler mee in de rugzak. Net een kind.'

'Die geef ik gelijk een bak water.'

'En een koekie.'

'Een koekie mogen ze meestal niet.'

'Wandelaars zeggen ook nooit af.'

'Is het hondenweer, zie je uit de dichte mist twee gedaantes opdoemen.'

'Ik moet zeggen, we krijgen fijn publiek hier.'

'Zelf zou ik het ook wel eens willen doen, wandelen.'

'Ikke niet. Ik ga liever met de auto.'

(bron: de Volkskrant)

De MESA is een jaarlijks terugkerende wandelvierdaagse in de Belgische Ardennen. Veel OLAT-leden zijn in de loop der jaren daar al eens poolshoogte gaan nemen, en de conclusie na afloop was altijd positief. Ogenschijnlijk zit de organisatie ingewikkeld in elkaar, maar als je er eenmaal bent, gaat verder ook alles van een leien dakje, alleen de afstanden zul je dagelijks zelf moeten wandelen.

Er zijn een aantal verblijfplaatsen waarvoor je kunt kiezen: St.-Hubert, Vielsalm, Houffalize, Bastogne, La Roche en Marche-en-Famenne. De verzorging en het onderdak wordt geregeld door een afdeling van het Belgische leger en daar kun je ook

MESA (bron: Peter Heesakkers)

alle informatie opvragen. Men kan op diverse plaatsen van start gaan en vervoer daar naar toe is meestal goed geregeld. Ook kan men kiezen voor een ronde, dan zijn vertrek en finish in dezelfde plaats.

De inschrijfprijs voor verblijf en ontbijt met lunchpakket ligt rond de €50.- Het avondeten dat in de kamperementen wordt opgediend staat als zeer redelijk bekend. Als je kiest voor een hotel of dergelijke zul je waarschijnlijk wel iets duurder uit zijn. Kies je voor een kamperement dan moet je wel zelf zorgen voor een slaapzak en luchtbed. Neem ook een warme trui mee voor 's avonds. Verder weet je als ervaren wandelaar dat je in de zomer ook iets

voor de zon bij de hand moet hebben.

Het parkoers van deze Vierdaagse staat bekend als bijzonder mooi.

Tijdens of na de dagmarsen zijn er diverse ceremonieën ter gedachtenis aan de gevallen militairen tijdens het Ardennenoffensief.

Vanaf maart/april kun je informatie inwinnen en het programmaboekje opvragen op onderstaand adres: Secretariat MESA, Etat Major 7 brigade Mécanisée, Camp Roi Albert B 6900 Marche-en-Famenne. Telefoon: 0032.84/32.60.17 of fax: 0032.84/32.21.57. Er is ook e-mail: officer.mesa@ping.be

Niet zoeken maar boeken (bron: Ben van der Velden)

Heb jij dat ook wel eens dat je plotse-ling moet wandelen? Lang genoeg binnen achter de televisie of de computer gezeten? Het vriest buiten, maar het zonnetje schijnt en het waait niet? Je pakt het LWP en kijkt of er komend weekend iets in de buurt is. Of je wilt een keer met een klein groepje midden in de week wandelen. Je pakt het gidsje van de wandelpool en er is altijd wel iets van je gading. Of je besluit eens in het buitenland te wandelen??

Op zoek naar een last-minute-reis. Voor de hand liggend:

www.lastminuteaanbiedingen.nl of www.lastminutereizen.nl en zo kom je op de huispagina's van de lucht-

vaartmaatschappijen die iedereen wel online willen boeken. Je weet wel, van Easyjet overgenomen onder het motto: niet zoeken maar direct boeken. Ook kom je met snelle links terecht bij de georganiseerde groepsreizen. Je zit al op de site van Fox en vele andere aanbieders. Je mag dan elke dag enige uren in de bus zitten en deelnemen aan 'excursies' waarbij je telkens weer wordt geconfronteerd met namaakhorloges, fake-edelstenen en dunne T-shirts. Geen wandelschoenen mee, maar naaldhakken en beautycase?? Nee, dat is niet wat ik zoek.

Voor wandelreizen kom je na een half uurtje internetten terecht bij

SNP, Baobab, Djoser, Ashraf, Sawadee en vele, vele andere; bekend van de vakantiebeurs en de kleurrijke folders. Veel beschikbare reisdata. Je overlegt met je baas en je boekt. Maar niet iedere reis heeft een gegarandeerd vertrek... En daar zit je dan nog drie weken, je droomvakantie is geannuleerd wegens gebrek aan deelname. Dus weer op zoek naar ... een last-minute-reis. Je raakt in de stress: ik moet nou echt op vakantie; want terug naar de baas dat je reis niet doorgaat is ook moeilijk. Dus toch weer last-minute en dan: NIET ZOEKEN MAAR BOEKEN!! Toch nog een prettige vakantie gewenst.

Wandelaars informeren wandelaars (bron: Ben van der Velden)

Er wordt in Nederland heel veel gewandeld, niet alleen in het weekend maar ook midden in week. OP LEMEN VOETEN (OLV) is een informatief tijdschrift dat zich in hoofdzaak richt op wandelaars die er veelal alleen op uittrekken of zich vanwege de sociale contacten vaak aansluiten bij kleinere groepjes. De gemiddelde lezer van OLV heeft meer belangstelling voor de gebruiken en gewoonten in de streek waar zij wandelen dan voor stem-pels. Een wandelboekje hebben ze dus meestal niet. Jaarlijks organiseert OLV een wandelmarkt. Deze

wandelmarkt wordt dit jaar georganiseerd op zondag 6 april (vanaf 11.00 uur-17.00 uur) in de Beurs van Berlage in Amsterdam. (precies! in de zaal waar Prins Willem Alexander en Maxima hun burgerlijk huwelijk sloten!!)

Deze wandelbeurs is uitermate geschikt voor diegenen die een voetreis over een van de elf E-wegen (E1 t/m E11) voorbereiden of een voetreis naar Rome of een pelgrimstocht naar Santiago de Compostela willen maken.

Het unieke op deze beurs zijn de ongeveer 30 onafhankelijke infor-

manten die ieder in een eigen stand vertellen over hun eigen specialisme. Zo zijn er landenstands (o.a. België, Bulgarije, Frankrijk, Ierland, etc.)

Maar ook is er informatie over de paaltjesroutes van Natuurmonumenten en de NS-wandelingen; over de werkwijze van de Wandelpool en Nemo en een stand van het Wandelplatform van de wit/rood gemarkeerde LAW-paden. Op het binnenterrein staan diverse commerciële wandelbedrijven en bedrijfjes die individuele arrangementen verkopen (pakketreizen of

'package' genoemd) maar ook wandelvakanties organiseren voor kleine groepjes naar vele bestemmingen in Europa of zelfs nog daarbuiten. Bijvoorbeeld Topo-Aktief, Travellers en natuurlijk de marktleider SNP. Ook de wandelsportbonden zijn op deze wandelmarkt vertegenwoordigd. Zij maken de bezoekers bekend met het wandelen als een gezonde sport, zoals wij die beoefenen en zij maken de bezoekers bekend met het Landelijk Wandelprogramma. Nog te veel worden de

wandeltochten van onze wandelsportverenigingen aangeduid met 'marsen' en vereenzelvigd met de 'Nijmeegse Vierdaagse'. D.w.z. evenementen met veel 'toeters en bellen' (vlaggen, uniformen en luidsprekers etc.) en altijd over de verharde wegen, zoveel mogelijk door de bebouwde kom. Wij weten uiteraard wel beter, maar ja... wij zijn in de minderheid. De Wandelpool heeft 4500 leden en Nemo bijna 2000 ! Veel van 'onze' verenigingen organiseren mooie wandeltochten waar

de gemiddelde wandelaar geen weet van heeft. Deze beurs is de aangewezen plaats waar de wandelsportbonden hun leden (de wandelverenigingen) een dienst kunnen bewijzen en onze 'wandelingen' kunnen aanprijzen.

De Beurs van Berlage ligt op twee minuten wandelen van het Centraal Station in Amsterdam. Een tip dus voor degenen die meer willen dan alleen de LWP-tochten.

Gaandeweg: Na zeven jaar van mentale, fysieke en materiële voorbereiding ben ik in de lente van 2002 op stap gegaan naar Santiago de Compostela, een stad in noordwest Spanje, die behalve een bedevaartsoord, vanwege de vermeende overblijfselen van de Apostel Jacob, ook een plaats is langs de Sterrenweg, een voorchristelijke initiatieweg van Kelten en zelfs Atlantiërs. Mijn belangrijkste reden om deze tocht te maken is de liefde voor het wandelen en de natuur. Daarbij komen nog mijn interesse in cultuur, filosofie, spiritualiteit, mijn katholieke opvoeding en een sterke behoefte om afstand te nemen..... Ik schat de totale lengte van mijn wandeling op 2800 kilometer, waar ik 101 dagen over heb gedaan. Van de dertien weken heb ik er tien alleen gelopen, drie weken kreeg ik gezelschap, van echtgenoot en een vriend. Veel mensen vonden mijn onderneming als vrouw alleen riskant, maar zelf ben ik nog geen seconde bang geweest.

Je lichaam went aan de inspanning. Ik ben rustig begonnen, gaandeweg werd ik sterker, en de drang om door te gaan was zo groot dat ik slechts twee dagen rust heb genomen. Wel heb ik een kortere afstand gelopen op dagen dat ik daar behoefte aan had, of als er veel moois te zien was.

Dit zijn fragmenten uit de inleiding die Margriet schrijft ter introductie van haar Pelgrimsverhaal naar Santiago de Compostela.

Wij hebben haar vorig jaar mogen en kunnen volgen via ons clubblad.

Nu heeft Margriet een en ander nog eens netjes geordend en geformuleerd toevertrouwd aan het internet.

Wil je haar verhaal nog eens rustig nalezen dan kan dat op: www.tweevoeter.nl

Op zondag 30 maart organiseert AV Weert haar 5e Lentewandeling.

De start is vanuit Café 'De Toerist', Maaseikerweg 280, te Weert

U kunt kiezen uit 10, 20 en 30 km en de starttijden zijn van 08.00 - 10.00 uur

Voor het lage inschrijfgeld krijgt u een routebeschrijving en gratis koffie, thee, frisdrank of soep op de post.

De route is gelegen in het buitengebied ten zuidoosten van Weert en gaat over onverharde en rustige verharde wegen. De 10 km-wandelaars hebben Tungelroy als middelpunt. De 20 km gaat verder door de natuurgebieden "De Krang" en "Het Heijkersbroek", terwijl wandelaars op de 30 km nog een lus maken door het open gebied tussen Tungelroy, Stramproy en Haler. Zie ook het LWP

Oproep:

Onze recreatieve- en lange-afstandwandelaar Jan Stevens (ter informatie ook even zijn leeftijd: 49 jaar) is op zoek naar iemand met wie hij kan meerijden naar OLAT- en eventueel andere -wandelingen. Jan Stevens woont in Gassel, een plaatsje dat vooral onze 4Daagse wandelaars weten te liggen. Juist, halverwege tussen Grave en Beers.

Bij recreatieve tochten neemt Jan meestal deel aan de 40 km-afstand, maar ook de Kennedymars staat in zijn agenda. En dat hij het nog grotere werk niet schuwt weten we van vorig jaar, toen Jan Stevens meedeed aan onze Lustrumtocht in Eersel en de 110 km voltooide.

U ziet het: een allround wandelaar en daarom wil Jan ook graag in vorm blijven.

Wie van onze wandelaars, die op zijn (wandel)reis naar deze oorden komt en daarvoor toch in de buurt van Gassel rijdt, belt Jan eens op om tot een afspraak te komen. Jan vertelde erbij: het hoeft niet voor niets!

Hij woont: Hofstede 26 te Gassel. ☎ 0486-420653 en zijn mobieltje heeft hij altijd bij zich: **06.26808425**

Traject LAW 11 Grenslandpad, aangepast

Per 15 maart 2003 gaat het veer Kruiningen-Perkpolder uit de vaart. Dit betekent voor de wandelaars, die dit pad tussen Sluis en Valkenswaard bewandelen, dat ze vanaf die datum gebruik moeten maken van de nieuwe tunnel onder de Westerschelde. De route is vanaf Boekhoute in België aangepast en zoveel mogelijk van de roodwitte markering voorzien. Het nieuwe traject gaat door het gebied rond de Braakmankreek naar Terneuzen. Daar kunnen de wandelaars de bus nemen, die door de Westerscheldetunnel naar 's-Heerenhoek rijdt. Vandaar gaat een nieuw tracé door de 'zak van Zuid-Beveland' via Nisse en 's-Gravenpolder naar Kruiningen, waar het weer aansluit op de oude route. Een voorlopige beschrijving van het nieuwe traject is te krijgen bij lokale VVV's, het Wandelplatform op telefoon 033-4653660 of via de website www.wandelnet.nl
De nieuwe wandelgids van de LAW 11 Grenslandpad zal waarschijnlijk eind 2003 uitkomen.

WANDELEN bij OLAT 16 februari 2003 - Oisterwijk

Met goede weersvooruitzichten reden wij op een zeer winterse zondagmorgen naar Oisterwijk om een tocht te lopen bij OLAT. Je kunt ervan verwachten dat de organisatie goed tot uitstekend is en daarin werden wij wederom niet teleurgesteld. Reeds bij het binnenkomen van Oisterwijk stonden er borden die ons wezen naar de startlocatie. Gezien de grote opkomst was de locatie een klein beetje krap bemeten, maar toch waren we heel erg snel op pad. En wat een weertje!! Het was weliswaar -3°C , maar het zonnetje kwam er al door en wat een drukte. Kennelijk doen de winkels in sport/wandelkleding goede zaken, want als je om je heen kijkt, lopen de meeste wandelaars er goed en professioneel aangekleed bij. Goed schoeisel, sportieve jassen, warme wanten en vaak ook nog lekkere warme en originele hoofddeksels. Dat was bij deze weersomstandigheden wel noodzakelijk. Het eerste deel van de tocht voert ons via het Eikenven, Staalbergven richting Nemelaer. Het lijkt wel of je op een drukke zondag midden in de zomer loopt. Wel mooi, maar duidelijk door gebruik van de recreanten, platgelopen paden, helaas nogal wat rommel in de struiken. Kennelijk zijn er nog altijd mensen die nog nooit gehoord hebben van "*Laat niet als dank voor het aangenaam verpozen, de eigenaar van het bosch de schillen en doozen.*"
De eerste rust was al vlot na 5,3 km en niet vanwege de vermoeidheid, maar wel voor de gezelligheid namen we een beker warme chocolademelk.

Na de rust gingen we op weg naar en door de Kampina. Dit is een schitterend natuurreservaat. Tel daarbij op de zon die steeds beter doorkwam, dan kun je je voorstellen dat het genieten was. Pijpenstrootjes, dennen, mooie vergezichten! We passeerden ook het Belversven. Soms hadden we een 'klein' obstakel in de vorm van een enorme boom die ons in de weg lag; erover heen was met mijn lengte erg lastig, dus er moest onderdoor gekropen worden. Gelukkig was de grond hard bevroren, anders was het echt een modderbad geworden. Af en toe kwam er een schrale noordoostenwind opzetten, maar gelukkig daar was al weer een uitstekende wagenrust met ditmaal lekkere Valentijnsoep. We liepen een z.g. 'blauwe route' van Natuurmonumenten en via een slingerend bospad langs

het Kolkven. Iemand merkt terecht op: "als we nu vanmorgen in bed waren blijven liggen, hadden we dit allemaal gemist!"

Net voordat we bij de volgende rustpost aankwamen, kwamen we in contact met Ad Verbakel, de parcoursbouwer! Vanzelfsprekend gaven we hem onze complimenten en die van de andere wandelaars. Ad moet er toch wel heel veel uurtjes in steken om het ons wandelaars naar de zin te maken! Ad, bij deze nogmaals bedankt voor je creatieve inzet!

De rustposten waren keurig verdeeld en de volgende was een caférust bij "'t Stokske", een gezellige en warme pleisterplaats. Met wie je ook aan het praten kwam, iedereen was ervan overtuigd: een prachtige dag.

Van hieruit was het nog een goeie 5,5 kilometer en na nog even van de bossen en vennen genoten hebben, liepen we langs de 'goudkust' van Oisterwijk: een mooie villawijk. Een van de leukste stukjes was de alom oude en bekende Lind in Oisterwijk met zijn vele winkeltjes, terrasjes en cafeetjes. Zo kwamen we terug op ons uitgangspunt " 't Oude Nest". Het bleek dat er 1.392 wandelaars waren gestart vandaag. Een record voor een dagtocht bij OLAT.

Lies Wesseling

SAMEN OP STAP-als schaduw van: Constant

Steeds vaker wordt er bij de redactie op aangedrongen om de verhalen van onze wandelvriend Constant uit de documentairesfeer te halen en iets meer de plezierige momenten tijdens zijn wandelingen naar voren te halen. Ik wil proberen of me dat lukt en zal 'als schaduw' in Constant zijn kielzog meewandelen en hem zo af en toe iets in het oor fluisteren, misschien dat hij daardoor zachtjesaan de geschiedenisboekjes laat voor wat ze zijn... De tochten zijn door Constant gewandeld en niet door mij.

Het eerste verhaal:

Het gebeurt allemaal op zaterdag 18 januari van dit jaar. Als we het startcafé in Oisterwijk binnenstappen komt me dat meteen bekend voor; natuurlijk, het is ons eigen 'nest' waar ze al druk aan het 'inslaan zijn' voor de 4e winterserietocht van die club uit Rooi. De organisatoren van deze wandeling zullen toch niet stiekem in Ad zijn paperassen gesnuffeld hebben en ons vandaag dezelfde route voorschotelen. In zo'n geval heb je ook niet veel aan een Bond die de zaakjes voor zijn leden coördineert; in dit geval zelfs een club die zomaar aanschuift waar de mooiste stekjes te vinden zijn. Ze worden trouwens jaarlijks financieel gesteund om zo hier en daar in den lande de mooiste plekjes te gaan zoeken, en dat zijn toch leuke dingen voor de wandelaar! In het winterseizoen waarin 'de provinciaaltjes' hun tochten plannen lopen ze tweemaal in de maand de kans 'deze zwervers' daags vóór hen in het weiland of bos te treffen!

We staan met 418 mannen en vrouwen in de rij om een startkaart te bemachtigen en natuurlijk gaat dat gesmeerd. Zeker als je bij Constant staat, want die zet gewoon door, daarom zitten we meestal ook op de eerste rij, en zo hoort het ook want onze vriend is een vermaard en gewaardeerd wandelaar.

Er staan nog enkele bekende Tippelaars meer, en eigenlijk zou ik tegen iedereen goeiendag (volgens de Van Dale) moeten zeggen, maar de meesten van hen tref ik morgen wel weer bij onze eigen tocht, behalve

natuurlijk die enkeling die het niet gewend is om zover aan één stuk te lopen...!

Buiten gekomen wordt er meteen tempo ingezet, dat moet ook wel want deze club kent maar één afstand: 40 km. En die moet binnen de kortste keren worden afgelegd, wel zo makkelijk. Daarom hoef ik niet zoveel van de omgeving op te rakelen. Heb ik trouwens al verteld dat ze bij deze club een extra bijlage bij de routebeschrijving voegen, waar ze zo'n beetje alle bezienswaardigheden in vermelden, waar je tijdens de tocht tegenaan zou kunnen lopen!

De eerste kilometers gaan door de straten van Oisterwijk en zo hier en daar ontwaren we een park, maar zodra we buiten de bebouwde kom komen, ben ik al vlug mijn richtingsgevoel kwijt. Wat wil je, het gebied is 400 ha groot en het gaat zowat naadloos over in weer een ander natuurgebied dat zelfs meer dan drie keer zo groot is. Gelukkig waait het hier ook niet zo hard meer als duizenden jaren geleden, want dan hadden we tijdens deze tocht kans gelopen om te verdwalen tussen nog veel meer met water gevulde leemtes. Plotseling staan we bij een huis waar ze soep uitdelen, daar willen we ook bij zijn.

Na de soep lopen we langs een weiland, dat eigenlijk bestemd is voor runderen en paarden, maar die beesten laten ze hier nu gewoon op de hei rondlopen, tenminste op wat daar nog voor door wil gaan!

In een bar in Boxtel drinken we samen een kopje koffie en keren dan weer terug naar de wildernis, die we als vrienden van de natuur zo graag in stand willen houden. Kijk nu komt de schrijver zichzelf tegen, misschien een volgende keer een reden voor een prijsvraag: wie ontdekt de meeste fouten! We drinken er alvast een kopje koffie op.

Een verhaal over kastelen:

Het is woensdag 29 januari. Vandaag hoef ik niet zo vroeg uit de veren, want in het Dorpshuis van Amerongen beginnen de heren van Euraudax pas om 10.00 uur. En je hoeft niet te denken dat je eerder de deur uit komt. Maar doe je dat wel dan mag je ook meteen naar huis: want Euraudax is discipline! We zijn met 74 wandelaars, nou ja wandelaars; beter is het om over telgangers te spreken, want je mag je voorganger niet inhalen en ook niet achterblijven, dus Constant: op je tellen passen! Energiek en vol dadendrang lopen we achter onze kapitein aan, oppassen dat we hem niet op de hielen trappen. Ik ben z'n naam even kwijt, maar het is er een die zijn sporen zeker verdiend heeft. Als de imposante toren van de Sint Andries uit het oog verdwijnt, lopen we het eerste kasteel op de route voorbij. Zoals gebruikelijk hebben ze ook hier een muurtje om de tuin heen gebouwd, dat is natuurlijk gedaan om de kwajongens in die tijd van het erf te houden, maar ook wij moeten netjes de graspaden blijven volgen. Als die v... nou maar wil doorlopen, want 't begint te regenen. Het is echter een grapjas en hij draait mooi de polder in, moeten we de paraplu nog opsteken ook. Wel moeilijk drie dingen tegelijk: tellen, lopen en paraplu ophouden.

De Nederrijn kabbelt rustig verder terwijl wij ons voortbewegen door de uiterwaarden. Plotseling zwenkt onze voorganger af en hij laat ons vreemde manoeuvres uitvoeren en balanceren op de flank van een flinke helling, terwijl hij een constant tempo in de benen houdt.

Bewaard kunstlicht in het Westland:

Dat Euraudax in Nederland een groot netwerk heeft opgebouwd blijkt uit de diversiteit aan startplaatsen die ons in de loop van enkele maanden onder de aandacht worden gebracht.

Zo kon ik op woensdag 5 februari in de Zuid-Hollandse kustplaats Hoek van Holland met Constant in het rijtje meetrekken vanuit Hotel America.

Organisatie Westland stuurde ons om 10.00 uur precies de deur uit. Het aantal deelnemers was dit maal niet om blij van te worden, slechts 43 personen trokken de lanen in. Ik schrijf nu wel dat we de lanen introkken, maar eerst moesten we ook nog door een paar winkelstraatjes. Onze kapitein had vandaag een vuurtoren als baken die direct buiten de bebouwde kom oprijst. In ons gezapige tempo van 6 km/u bereiken we vervolgens het Staelduinse bos. We zitten in de kassenstreek en talrijke slootjes belemmeren ons regelmatig de vrije door-

Het is al de hele dag prachtig mooi wandelweer, dus over moddervelden hoeven we het in dit verslag niet te hebben. Er ligt nog een appeltje op ons te wachten, en dan zijn we weer waar we begonnen, dus aan het einde van deze wandeling in ons mooie Brabantse land.

Ik krijg steeds meer bewondering voor die man, een geboren leider moet dat zijn, want anders houd je heden ten dage geen 74 mensen zo keurig in het gelid! Wat is dat? Volgens mij is hij fout gelopen, want zijn we die toren en dat kasteel straks ook niet gepasseerd? Hij geeft geen krimp, en doet net of er niets aan de hand is, gaat het Dorpshuis binnen en bestelt koffie! Dus geef er ons ook maar één!

Drie mensen krijgen er de pest in, en geven de pijp aan Maarten, zo heet hij toch niet! Doet er niet toe, ze houden er gewoon mee op.

Hoorde ik dat goed, blies daar iemand op zijn fluitje? We staan op en gaan weer achter die man aan. Dat is dan ons derde kasteel, het ligt er nog net zo bij als eerder vandaag. Dezelfde helling als daarstraks duikt ook weer op, maar meer dan 69 meter durft hij toch niet omhoog. Na een uurtje of zo begin ik toch te twijfelen, volgens mij zit hij weer fout. En, ja hoor, hetzelfde kasteel met koffie in het Dorpshuis.

Ik wil die man nog één kans geven. Hij schijnt me echter in de gaten te hebben, want hij slaat nu een ander pad in. We gaan richting Leersum als ik het goed heb. Hij blijft dezelfde tred houden, maar aan zijn zenuwachtige bewegingen merk ik na een tijdje toch dat er weer iets aan de hand is. Net of hij iets zoekt, een kasteel misschien, maar dat is er al sinds 1945 niet meer! Dan schudt hij echter een keer met zijn schouder, maakt rechtsomkeer en zonder zich nog om iets zorgen te maken loodst hij ons keurig langs het 5^e kasteel het Dorpshuis binnen.

gang. Maar dan komt toch Naaldwijk in het zicht. Onze komst schijnt hier afgesproken te zijn, want in een van de kassen is een verzorgingspost ingericht.

Onze voorloper heeft de route vast in het hoofd en hij heeft er waarschijnlijk ook niet lang over gepeinsd want hij loodst ons over fietspaden rechtstreeks het stadje Naaldwijk binnen. Als we zowat in het midden zijn, een kerk is daarvoor meestal een mooi mikpunt, slaan we de weg naar 's Gravenzande in. We vervolgen ons pad nog steeds langs kassen en slootjes, hier gelukkig wel met bruggetjes, en weldra bereiken we het centrum. In café De Beurs hebben we rendez-vous.

We lopen het dorp weer uit en zetten koers naar Den Hoek. Steeds duidelijker wordt dat onze voorman eigenlijk een fietser is, want daarvoor weet hij alle paadjes te vinden. Maar hij is de beroerdste niet en stuurt ons ook regelmatig de kronkelende duinpaden op. We

bereiken de boulevard, zien de vuurtoren waarbinnen schatten aan kunstlicht bewaard liggen en we weten dat het doel van vandaag weer gehaald is. Als uw belangstelling voor het mooie duinlandschap gewekt is dan kunt u het best eens gaan wandelen in de

duinen met het Visserspad als een gemarkeerde leidraad.
Tot volgende keer.....

MARGRIET

ONZE WANDELLENDE REPORTER

Hollandse kade 31-1-2003

Op de dag dat onze koningin jarig is en de AOW-gerechtigde leeftijd bereikt, besluit ik een stuk te lopen over het FlorisV-pad.

Na een ontbijt met mijn vader en een bezoek aan Geert Bakker, mijn ANWB-Pelgrimspad-contactpersoon in Den Haag, begin ik pas om 2 uur.

Een vorige keer had ik al van Gouda naar Woerden gelopen; nu loop ik van Woerden naar Breukelen en start vlak bij het station op het jaagpad langs de Oude Rijn. Er ligt een dun laagje ijs op het water, het is glad van de sneeuw, rood-wit-blauwe vlaggen met oranje wimpels hangen uit, krijsende meeuwen in de lucht.

In een bocht staat een 'rolpaal' die dateert uit de tijd dat het jaagpad nog gebruikt werd om schepen door het water te trekken. Om de 100 meter staat een paaltje, hier genummerd 38,5. Bij de aanleg van dit eerste langafstand-jaagpad van Holland in 1664 moesten 100 bruggen worden gebouwd. De kosten werden terugverdiend door tol te heffen.

Verderop staat een visser in vol ornaat met 3 hengels, brrrrrrr.

Maar als de wind even wegvalt voel ik de warmte van de zon.

Het paadje wordt steeds smaller, het is nu nog slechts een spoor.

Ineens is daar een samenshoring van sneeuwpoppen, aan de overkant meerkoeten.

Op de naastgelegen weg rijden veel auto's, waar-schijnlijk is het op zondagmorgen rustiger.

Bij Putkop wordt de Oude Rijn verlaten, tussen de boerderijen strijden varkensstank en rioollucht om voorrang. Maar ook de heerlijke geur van ingekuuld voer, afgedekt met autobanden prikkelt mijn neus.

De Hollandse kade is verboden voor koeien; het bestaat uit wilgen, modder, rechts en links slootjes. De stroken land tussen de vaarten reiken tot aan de horizon.

Een zwanenfamilie bestaande uit 9 stuks staart mij onverschillig aan.

Er zullen hier niet veel fietsers komen; ik ben al over 3 boomstammen geklauterd.

Weldra is het stil. Heel in de verte zie ik auto's, vliegtuigen scheren door lucht die helder frisblauw is, met

een paar wolken. Een schitterend uitzicht bestaande uit wit-besneeuwde stroken groen land, afgewisseld met brede sloten, vaarten, en nog eens sloten.

Voor het kleureffect vliegen twee rode helikopters langs, de schaduwen worden steeds langer, en om de halve kilometer zit een zwanenpaartje.

Aan het eind van het pad staat een bankje en de route buigt naar rechts waarna een smal geasfalteerd fietspad omzoomd met wilgen volgt.

Heel in de verte zie ik twee wandelaars voor mij. Verder niemand tot in Kockengen, waar ik even iets drink en onder het poortje door de kerk van vóór 1350 bekijk. De Maria Hemelvaartkerk, die eeuwenlang een bekende bedevaartsplaats was, is helaas gesloten.

Na Kockengen gaat de route verder langs de Bijleveld. Een tunnel onder de N401 staat onder water, dus ga ik bovenlangs: oppassen! veel verkeer!

Als ik langs de glanzende Grote Heicop richting Breukelen loop, verdwijnt in een laatste kleuruitbarsting de zon achter de horizon. Eenden die al een plekje voor de nacht hadden gevonden, vliegen kwetterend op, fladderende waterhoentjes zorgen voor een sneeuw-baleffect: de groep wordt steeds groter. Net voor donker landen vijf zwanen na hun laatste rondje over de brede vaart.

Achterom kijkend zie ik meerdere lijnen van vliegtuigen op weg naar de hemel, een heel apart schouwspel.

Er hangt een file van vliegtuigen richting Schiphol, dwars daarop vliegt een lange rits kletsende ganzen. Drie zwanen liggen al te slapen met hun kop in de veren, vlak voor mij heeft een koppel haasjes een rendez-vous in het besneeuwde weiland. In de verte staat dat lelijke Chinese ding, met ernaast het NS-station waar ieder half uur een trein naar huis vertrekt.

West Highland Way op z'n Schots.

Door: Marianne Post

De WHW (West Highland Way) stond al een paar jaar op mijn 'verlanglijstje'.

De West Highland Way is het oudste en populairste lange afstandspad in Schotland en is 152 km lang. Een soort Pieterpad in Schotland. En van de zomer was het dan zover. Begin juli van dit jaar stapte ik op de ferry van IJmuiden naar Newcastle in Noord-Engeland om vervolgens met de trein in Stirling terecht te komen.

In de loop van de middag kwam ik daar aan en had nog genoeg tijd om in deze zo historische stad van Schotland het kasteel van de voormalige koninklijke Schotse familie te bezichtigen. Veel informatie over de historie maar de inrichting is nog lang niet op historisch peil, wat ik jammer vind. Men werkt er wel hard aan op het ogenblik. De volgende ochtend zou de trek (hike) beginnen. Ik had me aangemeld bij een Schotse wandelorganisatie. De groep bestond uit tien deelnemers, waarvan zes uit Canada, twee uit Engeland, een Fransman en ik als enige Nederlandse. Gelukkig kenden de Canadezen elkaar niet en was dat puur toeval. Verder hadden we een Schotse gids en een chauffeur/kok, beiden van het vrouwelijk geslacht. Een leuk klein gezellig groepje en goed voor mijn Engels, want dat was natuurlijk de voertaal deze week.

Eerste dag, zaterdag 13 juli

Het was schitterend weer toen we om kwart over negen vanaf het station in Stirling vertrokken richting Milngravie, iets ten noorden van Glasgow. Hier, in Milngravie, in de winkelstraat staat een pilaar als teken van het begin / eind van de WHW. Uiteraard moest deze uitgebreid gefotografeerd worden met iedereen ervoor of ernaast. Van deze taak heeft onze kokkin, behangen met wel tien toestellen, zich uitstekend gekwet.

Hierna konden we aan de eigenlijke tocht beginnen. Het eerste stuk liep heel comfortabel door het weiland, langs een vijver en door het bos over een breed pad. Een mooie gelegenheid om met elkaar te praten en zo kennis te maken. Het was heel makkelijk te lopen en af en toe ging het wat flauw omhoog.

Deze eerste dag kwamen we al met Schotland's nationale sterke drank in aanraking, we liepen op zo'n 200 m. langs een kleine whiskydistilleerderij: de Glen-

Tweede dag: zondag 14 juli.

Ben je op vakantie en moet je vroeg op: om 7.00 uur. Ontbijten en met elkaar even afwassen, thermosfles vullen en rugzakje inpakken. We zullen hier vanavond weer terugkomen en in deze prachtige jeugdherberg nog een nacht doorbrengen. Met het busje naar de parkeerplaats waar we gisteren geëindigd waren. We begonnen met een stuk door dat bos: een naaldbos, waar de bomen echt een stuk hoger zijn dan in een Nederlands naaldbos. Net na het bos even moed indrinken want we gaan Conic hill op. Ook vandaag is het droog, al is het bewolkt. Al klimmend kregen we een heel mooi uitzicht op Loch Lomond. De WHW gaat niet naar de top van Conic hill, maar wij zijn er wel naar toe gegaan. Dus stonden we met z'n allen na wat extra klimwerk op 361 m hoog, met een fantastisch uitzicht. Het weer in Schotland kan snel veranderen, dat hebben we op Conic hill gemerkt, na nog geen 5 minuten op de top zaten we ineens in de mist: het sein om te af te dalen. Door de

Derde dag maandag 15 juli.

Weer vroeg op om 7.00 uur. Nu na het ontbijt al de bagage inpakken, want we komen hier niet terug. Na afscheid genomen te hebben van onze kok zijn we gaan lopen vanuit de jeugdherberg. Onze nieuwe kok is gisteren gekomen en doet de boodschappen en rijdt de bus met bagage naar de volgende jeugdherberg. Met goede moed klommen we meteen omhoog en kwamen op een breed pad door het bos met een mooi uitzicht op het meer door de bomen heen. Het gebied behoort toe aan

goyne. Helaas, we moesten nog een eind lopen en daarom hebben we de proeverij uitgesteld. Buiten de stank van de stokerij werd de lunch genuttigd, heerlijk in de zon.

Daarna op weg naar ons einddoel, via Drymen ging het op en neer. Ik heb nog de gelegenheid gehad om met een 'local' uitvoerig over wandelen en fietsen in Schotland te praten. Hier konden we Loch Lomond al zien liggen en die Schot wist veel van de omgeving. Nog een klein stukje naar een parkeerplaats in een bos, waar we opgewacht werden door onze kok van dit weekend. Met de bus naar de jeugdherberg Rowardennan, prachtig gelegen aan de rustige oostkant van Loch Lomond, grenzend aan het meer. Je kunt zo het meer inlopen, wel was het water koud. Onze eerste gezamenlijke maaltijd was echt Schots: heerlijke zalm. Het was een heerlijke eerste dag met mooi zonnig weer, 21 km hadden we erop zitten.

mist werden de stenen glad en moesten we nog goed oppassen om op de been te blijven. Conic hill is de scheiding tussen de Lowlands en de Highlands en vanaf nu lopen we in de Highlands. Op naar het enige toeristenplaatsje aan de oostoever van Loch Lomond: Balmaha. Hier konden we ansichtkaarten kopen en een overzichtskaart van de WHW. Hierna ging het pal langs het meer verder, vaak over het grind langs de oever van het meer. Verbazend dat er vrijwel geen watervermaak op het meer plaatsvond. Het wordt wel gedaan: waterskien en ook wel zeilen. Zo liepen we naar de jeugdherberg toe, waar de thee al klaar stond. Daarna heerlijk onder de douche en op de steiger met de voeten in het meer. Ik vond het water te koud om te gaan zwemmen, dit was lekker en gezellig met twee Duitse WHW-loopsters gesproken.

Vandaag weer 21 km.

de Scottish Trust (de Schotse natuurmonumenten), een mooi loofbos met heel veel eiken en een smal pad langs de oever van het meer. Het was uitkijken geblazen, het ging veel over keien op en neer en er zaten hoge op- en afstappen in. Op de pier bij een hotel zitten lunchen, waar we veel medewandelaars langs zagen komen. Na de lunch verder door een loofbos, ook met keien en boomstronken en weer veel op en neer.

Je moet bewust stil gaan staan om van het uitzicht te genieten. Na al het bos was het fijn om in een meer open terrein te komen, met een rode bal aan een hijspaal. Indien je van deze kant naar de overkant wilt varen, de enige mogelijkheid en dan alleen voor voetgangers, moet je de rode bal in de mast hijsen en hopen dat de veerbaas aan de overkant die ziet. Dan word je gehaald en overgezet. We hebben het niet uitgeprobeerd, vanwege de tijd. Iets verder staat een oude verlaten boerderij, hier eindigt ook het Loch Lomond. Na nog een korte stop op een heuveltje kwamen we

Vierde dag dinsdag 16 juli.

Na een stevig ontbijt met het busje terug naar de 'Drovers Inn' waar we gisteren waren geëindigd. Het was droog weer en het eerste stuk ging gestaag omhoog over een breed pad. Vals plat omhoog door een breed dal met zeggen en schrijven één boerderij. We kwamen ook langs een waterval, maar die viel mij wat tegen. De route ging voortdurend langs de rivier de 'Falloch', we staken de rivier ook een paar keer over. Over een oude militaire weg ging het verder en de afslag Crainloch lieten we rechts liggen. Nu betraden we het bos en hier ging het heuvel op en af. In het bos een poging tot lunchstop gedaan, maar vanwege de midges waren we na 15 minuten weer weg. Ergens anders dan maar. We kwamen bij de rivier 'Fillan' en de ruïne van de kapel

Vijfde dag, woensdag 17 juli.

Weer verhuisdag, dus alle bagage in de bus gedaan. Met koud, bewolkt maar droog weer vertrokken we naar het eindpunt van gisteren. Nog steeds over die militaire weg van vroeger. Het was heel makkelijk lopen, zodat je om je heen kon kijken en gezellig praten. Eindelijk kwamen we de echte Highland cows tegen, zo midden op de weg. Eentje vond zichzelf zo fotogeniek dat ze zich geduldig eindeloos liet fotograferen. Na 2 uur lopen kwamen we bij Bridge of Orchy aan, een klein plaatsje met een stationnetje, hotel en een paar huizen. Hier voor het hotel koffie gedronken en daarna het mooiste stuk van vandaag. De zon kwam er ook bij en we klommen nu geleidelijk omhoog, met soms wat steilere stukken. Op de top een fantastisch uitzicht op

Zesde dag, donderdag 18 juli.

Starten bij de Blackrock cottage, een stukje langs de weg en daarna flink klimmen naar de top van de 'devil's staircase' op zo'n 550 meter. Devil's staircase is ook een Engelse militaire route, die een aantal zigzagbochten heeft en gevaarlijk was voor de Engelsen. Bovenop van het uitzicht genoten en meteen geluncht. De

Zevende dag, vrijdag 19 juli.

Helaas de laatste wandeldag alweer. In Kinlochleven begonnen met wat regen. Iedereen liep ook in regenkleding. Het pad begon meteen met klimmen door het bos, flink klimmen en behoorlijk steil. Het gaf wel een mooi uitzicht op Loch leven door de bomen heen. Boven gekomen werd het echt mooi, hier even ge-

rond vijf uur aan op een kampeerplek, waar al veel tentjes stonden. Nog een bruggetje over en even langs de weg naar de originele oudste 'Drovers Inn'. Deze kroeg is echt een bezienswaardigheid, het is een oude kroeg met allerlei foto's en materialen uit de oude tijd, toen men nog de hooglanders via oude paden door de Highlands naar de markt dreef. Voor die drijvers waren er rustplekken en deze kroeg is de enige die nog bestaat. Na deze pittige dag hadden we wel een pintje verdiend. Na de drank ging het in het busje naar de jeugdherberg in Crainlarich. 22 pittige km gelopen vandaag.

van St. Fillan, een priester die hier in het verleden zieltes heeft gewonnen. De Ierse geschiedenis kwam ook aan bod doordat we door het gebied liepen waar Robert de Bruce in 1306 een veldslag leverde tegen de Engelsen. Bij Tyndrum, even bij de supermarkt/benzinestation en souvenirwinkel/outdoorshop tegelijk naar binnen voor een versnapering. Na Tyndrum nog even verder gelopen, zo'n 3 km omdat het anders morgen een wel erge lange dag zou worden. Met het busje terug naar de jeugdherberg. Er was vandaag een weidse blik, maar ik vond Loch Lomond mooier. 's-avonds een spelletje kaart gespeeld met buigen voor de koning en slaan voor de boer. 22 - 23 km gedaan vandaag.

Loch Tulla. Afdalend door het bos, langs een leeg hotel het Victoria forest in. Ondertussen was het warm geworden, en gingen er veel kleren in de rugzak. Weer omhoog door het bos, een mooi bos met veel gras en kleine meertjes. We liepen nu op een route die vroeger de drovers met de koeien liepen om op de markt te komen. Ook de drinkplaatsen zijn bekend, bij een rivier met veel gras. Nog een paar kilometer dalen naar Blackrock cottage (een volkomen witte cottage, heel alleen in het landschap) waar we opgehaald werden met het busje. We sliepen in het Glencoe youth hostel. Na het eten in het hotel een paar kilometer verderop een optreden van een Schotse folkzanger bijgewoond. Het werd een gezellige avond, in de volle pub.

top van de Ben Nevis was al te zien. Het was fantastisch weer en ik genoot volop. Afdalen ging geleidelijk aan naar Kinlochleven, waar we vroeg aankwamen en alle tijd hadden om op het terras van Trailrace wat te drinken en te luieren in de zon. Een mooie en niet te zware dag. Terug naar de jeugdherberg in Glencoe.

pauzeerd. Het was ondertussen ook droog geworden. De midges voelen zich ook thuis hier en we waren vlug weg. Een mooi lang stuk volgde over een makkelijk pad. Veel ruïnes van verlaten huizen uit de grote 'famine' gezien. Door een licht briesje konden we zonder midges een theestop houden. Het was fantastisch

stil, we hoorden echt niets, zelfs geen schaap. Bovenop een heuveltje, net voordat we het bos in zouden gaan de lunchstop gehouden. Nog even genieten van het uitzicht hier in de Highlands. Daarna het Nevis forest ingedoken. We konden af en toe de Ben Nevis zien liggen, met de top in de wolken. In het bos zat nog een venijnige klim, om het af te leren. Het was trouwens wel een mooi bos. Na de laatste stop, met uitzicht op Fort William, daalden we af naar dat plaatsje. Het laatste stuk was wat saai, over een breed pad, door een kaal dal. Bij de finish stond onze kokkin met champagne om

Achtste dag, zaterdag 20 juli.

Nog een rit naar Stirling toe en het zit er op. Een lange rit, met nog een koffiestop onderweg en om kwart voor twaalf waren we in Stirling terug. Afscheid genomen van iedereen en ik ben naar de jeugdherberg in Stirling gegaan. De volgende dag wilde ik nog wat bekijken in de omgeving en daarna met de bus naar Edinburgh.

het goede resultaat van iedereen te vieren. Felicitaties van en voor iedereen en in een feeststemming besloten we de trek. We doken de souvenirwinkel in, die erg duur bleek te zijn. In de jeugdherberg was het een gezellige boel, de afsluitende avond. We kregen zelfs een waarschuwing niet zoveel lawaai te maken. Heerlijk gegeten en voor het eerst in al die jaren dat ik in Schotland ben geweest heb ik 'Haggis' geproefd. Het smaakt echt naar niets, je moet het lekker maken met allerlei bijgerechten. We hebben er in de jeugdherberg een gezellige laatste avond van gemaakt.

Wandelen langs de Nederlands – Belgische grens (7)

Door: Piet en Janny Jansens

(Vervolg op OLAT-verhaal februari 2003)

..."In Overslag staan een aantal bijzondere grenspalen die nog dateren uit de jaren van de 80-jarige oorlog met Spanje waarbij Philips II in 1598 afstand deed van de Nederlanden die onder Oostenrijks bewind kwam. De strijd ging evenwel nog jaren door en nadat in 1648 de 'Vrede van Munster' was getekend kwamen de Zuidelijke Nederlanden onder Oostenrijks bewind en wij werden de Verenigde Republiek. Over die rumoerige tijd met al zijn grensgeschillen zijn diverse geschiedenisboeken geschreven, en is te omvangrijk om in deze verslagen te verwerken -we zouden er zeker een paar jaargangen van de W.S.B. en OLAT mee kunnen vullen- doch het reeds eerder gememoreerde boek over de grensgeschiedenis van Zeeuws-Vlaanderen geeft al een goede indruk en is voor ons een goede leidraad bij het wandelen langs de grens." ...zover een voorgaande dag in de zomer van....

Zondag 7 oktober

We zijn weer eens een weekend in Hoogerheide bij oma op bezoek en dan is het net zo handig om ook van de gelegenheid gebruik te maken om het laatste gedeelte langs de grenspalen te wandelen in Zeeuws-Vlaanderen. Deze keer wordt vriend Kees uit Rilland gecharterd om mee te gaan want Janny heeft nogal veel andere werkzaamheden te doen in dat weekend. Omdat het een lange wandeling zal worden staat Kees al vroeg in de ochtend voor de deur en we rijden via de Berendrechtse

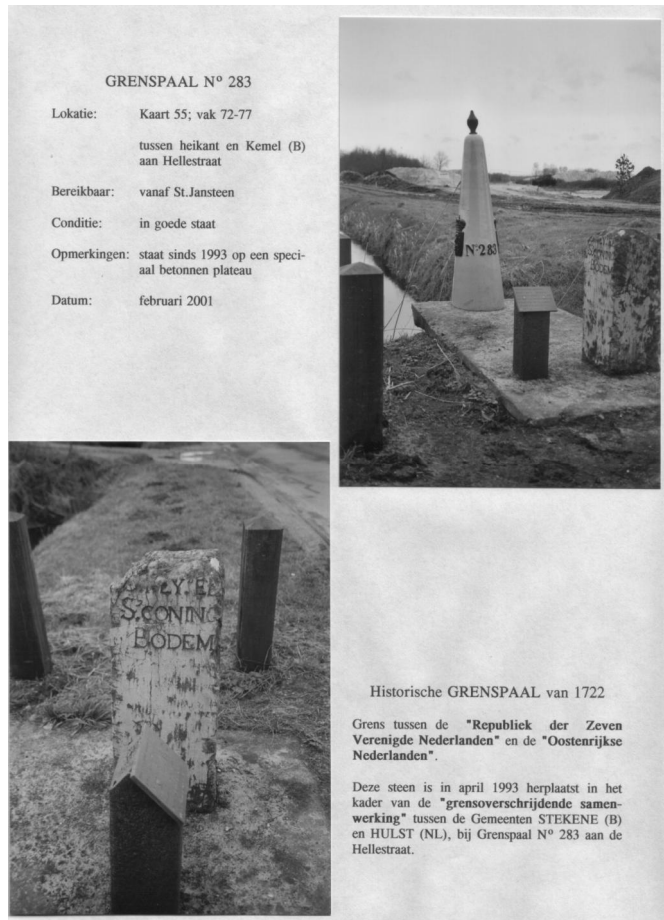

sluizen en door de Liefkens-hoekttunnel onder de Schelde door naar de kerncentrale van Doel. Dan nog een stukje over de dijk naar de radartoren die precies op de grens staat. Hier staat ook de eerste grenspaal van vandaag van de vele die nog zullen volgen. De grens die ik nu volg richting Nieuw-Namen is nog niet zo oud. De gehele grens tussen

DOEL - KOEWACHT

onafhankelijkheid van België in het jaar 1830, maar het stukje grens waar ik nu loop is pas van het jaar 1905. In Zeeuws-Vlaanderen had de eerste grenspaal het nummer 270. Tussen de rivier de Schelde en het stadje Nieuw-Namen lag het grote gebied 'Het verdonken land van Saeftinge', een ruig ontoegankelijk natuurgebied wat bij hoog water grotendeels onder liep. Vanaf 1847 werden telkens stukken van dit gebied ingepolderd en zo ontstonden de Prosperpolder en de Hertogin Hedwige Polder. Hierdoor werd het noodzakelijk de grens opnieuw vast te stellen en er werd vanaf Grenspaal 271 in Nieuw-Namen een rechte lijn doorgetrokken naar de kerktoren van Hoogerheide aan de andere kant van de Schelde. Dit nu werd de nieuwe grens in dit stukje Zeeuws-Vlaanderen. Ook werden er drie nieuwe grenspalen geplaatst en die kregen de nummers 269a, 269b en 269c en alledrie het jaartal 1905. Dit zijn dus de enige grenspalen met dit jaartal. Met Kees spreek ik af dat we elkaar weer in Nieuw-Namen zullen zien en na het nemen van diverse foto's ga ik over de grasdijk naar de volgende grenspalen. Je loopt hier bovenop de dijk met een mooi uitzicht naar alle kanten en toch ook tussen grote populieren die voor schaduw zorgen en de wind enigszins breken. Bij Grenspaal 269b maakt de dijk een bocht en neem ik een onverhard pad naar het dorpje Prosper en Grenspaal 269c naar het gehucht Muggenhoek wat hier meer is dan drie boerderijen. Dan de weg volgen langs de grens naar Grenspaal 270 en wandel dan Kieldrecht binnen.

Het is de Belgische buurgemeente van Nieuw-Namen en bij Gp-271 midden in het dorp tref ik Kees weer. Er zijn nu ruim 6 km afgelegd en we drinken eerst een bakkie koffie uit de thermosfles voordat ik weer verder ga.

Historische GRENSPAAL van 1722

Grens tussen de "Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden" en de "Oostenrijkse Nederlanden".

Deze steen is in april 1993 herplaatst in het kader van de "grensoverschrijdende samenwerking" tussen de Gemeenten STEKENE (B) en HULST (NL), bij Grenspaal N° 283 aan de Hellestraat.

De grens volgt nog steeds een kaarsrechte lijn naar De Klinge in België en ik kan via een onverharde weg deze een heel stuk - ± 5 km - volgen via Gp-272 naar Gp-273. Deze laatste staat wat verscholen in het struikgewas achter het voormalige 'Fort Bedmar' wat nu een camping is. Door het 'Spaanse Kwartier' loop ik verder naar Gp-274 en over een bospad bereik ik Gp-275. Nog steeds bij De Klinge staat ook Gp-276 en Kees die als een soort verzorgingspost met een blikje drinken klaar staat. Grenspaal 277 staat vlak langs een oude spoorlijn waarvan het tracé nog vaag zichtbaar is en welke liep van Hulst naar St.Niklaas. Ook het oude stationnetje staat er nog. Achter een paar sportvelden kan ik via een bospad bij Gp-278 komen en dan over de weg naar de grensovergang bij Paal aan de zeer drukke N-60. Hier staat ook Gp-279. Na een aantal keren geramd te zijn door vrachtwagens is hij nu op een veiliger plek neergezet. Ook Gp-280 moet hier staan en met enige moeite vind ik hem in de achtertuin van een huis. Een foto maken is nog moeilijker omdat de paal naast een vol begroeide omheining staat waardoor het nummer bijna niet te lezen is. Met wat verbuiging van wat takken (sorry!) lukt het uiteindelijk toch. Op het kruispunt staat nog een opmerkelijke grenspaal voor een res-

taurant. Het is een zogenaamde Provinciepaal en deze staat op de grens van de Belgische Provincie Oost-Vlaanderen en de Provincie Zeeland. De paal dateert van het jaar 1815 en de tekst die in een schuin verlopende band in de paal is gehakt, vermeldt: "Flandre-Oriëntale - Zeeland". Het restaurant is tevens een mooie gelegenheid om even een pauze te houden en wat te eten.

Tijdens de lunch bestuderen we samen de stafkaart en berekenen of we het gestelde doel - Gp-289 in Koewacht - vandaag wel kunnen halen. Ik heb nu ongeveer 17 km afgelegd en ben daar ruim 3 uur mee bezig geweest en tot nu toe waren alle grenspalen goed te vinden. Er zijn nog zeker 10 km te gaan (hemelsbreed) maar denken dat het toch moet lukken. Dan maar wat later thuis vandaag. Na de lunchpauze rijd ik met Kees mee tot vlak bij Gp-281. De paal zelf staat een 500 meter verder aan een bospad die geheel onder water staat. Het is hier een nat gebied en met een omweg over akkers kan ik er toch bij komen en een foto maken. Terwijl Kees met de auto verder rijdt wandel ik door een stuk bos naar het gehucht Kemel waar aan de Hellestraat Gp-282 staat. Dan de weg aflopen richting Heikant waar aan dezelfde weg nummer 283 staat. Naast deze grenspaal is in april 1993 een grenssteen uit 1722 herplaatst in samenwerking met de Gemeente Stekene (B) en Hulst (NL) nadat deze jarenlang in Stekene achter de kerk heeft gestaan. Foto's daarvan zijn mij door een kennis toegestuurd. Het is een bijzondere historische grenssteen die de grens aangaf tussen de 'Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden' en de 'Oostenrijkse Nederlanden'. Op de grenssteen staat nog het opschrift te lezen met aan de 'Oostenrijkse' kant: 'S KEYSERS en 'S.CONINCKS BODEM en aan de andere kant STAETEN-BODEM. Ook bij Grenspaal 284 aan de Kemelstraat een stukje verderop staat zo'n

zelfde grenssteen uit 1722 met een informatiebord erbij. Alhoewel dus uit dezelfde tijd stammend - met ± 50 jaar verschil - als de 'Oostenrijkse' grensstenen bij het dorp Overslag en de grenspalen 297 t/m 300, zijn deze beide grensstenen toch totaal anders, een heel stuk kleiner en met een ander opschrift.

Inmiddels ben ik in het dorp Heikant terechtgekomen waar

de grenspalen 285 en 286 staan aan de Lekestraat. Het is allemaal gemakkelijk te lopen over vlakke as-

faltwegen en de grenspalen staan meestal langs de weg zelf. Een kilometer verderop bij het gehucht Drie Hoefijzers vind ik Gp-287 verdekt opgesteld achter een dikke boom maar hij komt toch op de foto. Nog iets verder richting Koewacht staat aan de Teugelstraat Gp-288 en dat betekent dat ik nu alle grenspalen in Zeeuws-Vlaanderen heb vereeuwigd in mijn verzameling. Ik moet nog even doorlopen naar Koewacht want ik heb met Kees afgesproken dat hij daar op mij zal wachten. Ik tref hem dan ook aan op een terrasje van het café tegenover Gp-289 en schuif aan voor een welverdiend biertje voordat we naar Hoogerheide terugrijden.

Het meest opmerkelijke is toch wel dat de meeste verscheidenheid aan grenspalen juist in de Provincie Zeeland voorkomt. In de vorige verslagen heb ik ze al vermeld, doch nog even terugkijkend begint het al bij Grenspaal 268 die na verschillende keren 'verdronken' te zijn geweest in de schorren en slikken nu een definitieve vaste plaats heeft gekregen aan de oever van het Schelde-Rijn Kanaal. Dan de plaatsing van een nieuwe Grenspaal 268a met het jaartal 2000 en de verplaatsing van Grenspaal 269 boven op de dijk van de

Westerschelde. Vervolgens de drie grenspalen 269a, b en c, met het afwijkende jaartal 1905. De twee 'Oostenrijkse' grensstenen uit 1722 bij de grenspalen 283 en 284. De bijzondere Grenspaal 292 met de aparte cijfers en bovenste knop. De 'Oostenrijkse' grenspalen bij het dorp Overslag. De nieuwe Grenspaal 307a met het jaartal 2000. De herplaatsing van de grenspalen 309 en 310 na vele jaren afwezigheid. De vier grensstenen bij Grenspaal 249 in het dorp Eede als markering van een piepklein stukje Nederlands gebied in België. De Grenspalen 363 t/m 369 met het jaartal 1869. En tenslotte de 'Drieling van Retranchement'. Een grote verscheidenheid aan grensmarkeringen op een niet al te groot gebied en zoals we gemerkt hebben van de plaatselijke bevolking is er bij bijna elke grenspaal wel een eigen verhaal te vertellen. Veel van deze verhalen hebben we gelezen in het boek 'Zeeuwsch-Vlaanderen, De Geschiedenis van een Grensgebied', welke is geschreven door Piet Stuij en wat voor ons een gids was langs de grens. En bent u toevallig eens een keer in Zeeuws-Vlaanderen, bekijk dan ook eens een van de grenspalen in dit prachtige gebied.

Het grootste gedeelte van de Nederlands-Belgische grens is nu afgelegd want we hebben in de afgelopen jaren al grote delen in Noord-Brabant gedaan toen we de LAW-11 'Het Grenslandpad' hebben gelopen en tijdens de vele bezoeken aan de ouders van Janny. Er rest nu nog een gedeelte in de omgeving van Valkenswaard en Weert wat in het voorjaar van 2002 op het programma staat en een klein gedeelte aan weerszijde van de Maas in Limburg wat we willen doen als we in Zuid-Limburg de 4-daagse van het Heuvelland lopen. De nummers 107 t/m 206 moeten nog een bezoek van ons krijgen.

Met WS78 vanuit Nunspeet

Henri Floor & Coos Verburg

www.henrifloor.myweb.nl

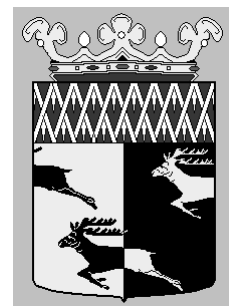
Op zaterdag 8 februari 2003 organiseerde WS78 een wandeltocht van 40 km vanuit Nunspeet. De start was vanuit Zalencentrum De Pineta. Vijf voor negen konden we al vertrekken. We werden door de voorzitter van WS78 toegesproken met de mededeling dat WS78 heel veel problemen heeft gehad met de organisatie van deze tocht. Dit kwam met name doordat er op dezelfde dag een fietstocht werd georganiseerd door TC Volharding.

En de gemeente van Nunspeet wilde niet dat er ongelukken zouden gebeuren tussen de fietsers en wandelaars. In eerste instantie kreeg WS78 geen vergunning om de tocht te organiseren. WS78 zei toen tegen de gemeente dat ze een ander parkoers wilde uitzetten, die niet of zo min mogelijk het traject van het fietsparkoers zou beslaan. En daar ging men mee akkoord, zij het niet van harte. Toen het alternatieve parkoers een week tevoren door bestuursleden werd voorgelopen, kwamen ze toch fietsers van TC Volharding tegen. Toen de voorzitter van WS78 hen aansprak dat volgens hun informatie zij daar niet zouden komen, zei de vertegenwoordiger van TC Volharding: "wij hebben wel een parkoers aan de gemeente van Nunspeet aangeleverd. Maar omdat zij die toch niet controleren, willen wij wel eens van het ingediende traject afwijken". Afsluitend zei de voorzitter van WS78 dat wij (de wandelaars) de fietsers deze dag in ieder geval ruim baan moesten geven.

Al na 100 meter liepen we door bossen. We staken de A28 snelweg over via het viaduct Vennepad en dwaalden door het Renteloos Voorschotbosch. Na bosgebied Mythstee staken we de Elfhonderdmeterweg over. In het bosgebied Witte Klap lag een vennetje fraai naast een grote aantal rododendronstruiken. Op het water lag nog een laagje ijs. In 1998 hadden we vanuit Nunspeet ook al een WS78 tocht gehad en toen waren in dit gebied over een afstand van 8 km genummerde WS78 pijlen weggehaald. Nu kampten wij wandelaars met het probleem dat er verschillende keren parkoerswijzigingen waren doorgevoerd, waardoor je niet zo-

veel meer aan de parkoersbeschrijving had. De bepijling was deze dag, op enkele kleine stukken na, zeer goed. Daarna doorkruisten we het moerasachtige veengebied Mosterdveen. Vervolgens liepen we langs bosgebied Saxenheim en doorkruisten vervolgens de Vierhoutensche Heide. Hier proefden we het eerste stuifzandgebied.

Op 10 km was in Vierhouten de soeppost. De soep smaakte hier overheerlijk, waarop we nog drie bekertjes soep namen. Ik had hier trouwens ook een langere rust als normaal nodig. Twee dagen tevoren had ik nieuwe steunzolen gekregen. De dag erna bevielen ze goed toen

wapen van Nunspeet

ik daar mee naar mijn werk ging. Maar met de kantoorbaan die ik heb werd niet veel gelopen. Toen ik aan deze tocht begon was ik zo zelfverzekerd met de nieuwe steunzolen, dat ik de oude thuisliet. Daar kreeg ik na 6 km lopen spijt van. Het tempo werd aanzienlijk verlaagd om mijn linkervoet te ontlasten. Tot aan de grote rust liep ik met de gedachte om uit te vallen. Na de soeppost kwamen we langs een ven, ditmaal de Ossenkolk. Daarna dwaalden we door het Provinciebosch. Even verderop bereikten we het oostelijke deel van de uitgestrekte Elspeetsche Heide, nog steeds in de gemeente Nunspeet. We kwamen langs of over de Paasheuvel, de Turfberg en de Lieberg. Eenmaal zagen we nog een dwarsdoorsnede van een grafheuvel. Nu bereikten het Elspeeterbosch en passeerden even een hoogte van 40 meter boven N.A.P. We liepen hier door een fraai bosgebied. Hier werden steeds de rechte eiken- of beukenbomen gekapt. Daardoor bleef een grillig gevormd eikenbos over. Vlak voor de grote rust kwamen we langs een leuk huisje in de vorm van een oude hooiberg.

De grote rust was te Elspeet in restaurant Het Vergulde Hert op 20 km. Hier trok in mijn schoenen uit. Na een half uur trok ik ze weer aan, maar deed de linkerschoen nu minder strak aan. En dat hielp. Na de rust begaven we ons weer op pad. We liepen langs prachtige boerenhuizen, zoals De grote Hof en langs de Nederlands Hervormde Dorpskerk. Aan de rand van Elspeet liepen we langs een authentieke schaapskooi met een kudde van 160 schapen. Buiten Elspeet pikten we nog een stukje van het westelijke deel dan de Elspeetsche Heide mee. Ruim 1½ km volgden we een bosgebied over de

gemeente Ermelo, maar daarna was het verder allemaal weer gemeente Nunspeet.

Op de Hulshorsterheide bereikten we op 32 km de koffiepost Deze was gelegen in en bij een caravan. Het oorspronkelijke adres van de koffiepost had het een paar weken tevoren laten afweten. Omdat geen geschikt ander adres werd gevonden, moest men nu een caravan regelen met daarbij een aggregator om de dranken en de warme worsten warm te krijgen. Over de ± 18 meter hoge Tafelberg bereikten we, via de Leuvenhorst, het Hulshorsterzand. Hier volgden we trajecten van de LAW 8 met het Zuiderzeepad. Naast de officiële route zagen we nog een duintopje, dat we niet onaangeroerd konden laten liggen. Aan de voetsporen konden we zien dat twee andere wandelaars dezelfde mening hadden, dat deze duintop niet onaangeroerd kon blijven liggen. Tussen de twee zandvlaktes in was nog, op 35½ km de fruitpost. Deze lag in de bossen en als onderdak hadden de verzorgers hier een partytent. Dit, omdat de caravan al in gebruik was voor de koffiepost. Na het viaduct Brandsweg over de A28-snelweg liep ons pad nog fraai over een smal bospad in het Hendricksbos tussen de snelweg en de spoorlijn naar de finish.

De totale afstand bedroeg 39,790 km. Het was een mooie maar pittige tocht geworden met veel bos, flink veel heuveltjes en zand- en heidevlaktes. Verschillende malen hadden we vennetjes gezien en dat deed wel denken aan de vorige WS78 wandeltocht vanuit Oisterwijk. Het was de hele dag droog gebleven. Wel was het een sombere dag, zonder zonneschijn en met nevel en mist. Er waren 403 deelnemers.

1392 wandelaars te gast bij OLAT in Oisterwijk

OLAT Programma

Zondag 16 maart
5e tocht 36e winterserie

Café-Zaal 'Du Commerce'
Langstraat 8 Leende

Start 60 km 07.00 uur finish voor 19.00 uur

Start 40-30 km 08.00-09.30 uur

Start 20-15-10 km 09.00 - 12.30 uur

Finish 40-30-20-15-10 km voor 17.00 uur

2e Paasdag 21 april

Café-zaal 'Jan van Hoek' te Asten
Meer info: 0413-475467

9e Wandelvierdaagse

"Drentse Friese Woud"

22 tot en met 25 mei 2003

Afstanden: 40,30,-20 en 10 km
Inlichtingen: dhr. J.R.Blaauw,
Gerritsstraat 4, 7981 BS DIEVER
Tel. 0521-592661
www.walk.to/diever

Autobedrijf stienen someren

Autobedrijf
Takel- en bergingsbedrijf
Kraanverhuur
Taxi-/en autobusbedrijf
Autoschadebedrijf

5710 AB SOMEREN
Postbus 82
Boerenkamplaan 21
Telefoon: 0493-493111
Telefax: 0493-494824

Recreatieve wandelingen

Maart

9	Tilburg	40-23-12-5 km	09.30 uur
	Vijverlaan 2	☎ 0416-362858	
9	Merselo/Venraij	30-20-10-5 km	08.00 uur
	Grootdorp 40	☎ 0478-586556	
15 en 16	Bergen op Zoom	40-25-18-12-6 km	08.00 uur
	Nobellaan 25	☎ 0164-614084	
16	Leende	60-40-30-20-15-10 km	07.00 uur
	Langstraat 8	☎ 0413-475467	
16	Heeswijk	30-20-15-10 km	08.30 uur
	Hoofdstraat 70	☎ 0413-293010	
19 woensdag	Luyksgestel	18-11-7 km	09.00 uur
	De Hunnenbergen	☎ 0497-514066	
22	Oudenbosch	40-25-15 km	08.00 uur
		☎ 0165-314231	
22 en 23	Nijmegen	40-30-25-20-15-10 km	08.00 uur
	Archimedesstr 9	☎ 024-3787578	
30	Weert	30-20-10 km	08.00 uur
	Maaseikerweg 280	☎ 0495-535280	
30	Vlierden	42-30-20-15-10 km	07.30 uur
	Pastoriestraat 20	☎ 0492-538388	

April

5	Holten	40-25-15-10-5 km	08.30 uur
	zie onze aankondiging	☎ 0495-450325	
5 en 6	Drunen	40-30-25-20-15-10	08.00 uur
	Eindstraat 50	☎ 0416-335140	
6	Duizel	40-30-20-15-7 km	08.00 uur
	Berkvenseweg 2	☎ 0497-516312	
6	Made	25-20-15-10 km	09.00 uur
	Lignestraat 58	☎ 0162-683232	
6	Rucphen	30-25-20-13 km	09.00 uur
	Pierestraat 14	☎ 0165-536427	
12 en 13	Schijndel	42-30-20-15-10 km	08.00 uur
	Hoevenbraaksestr.	☎ 073-5493385	
12 en 13	Etten-Leur	40-30-20-15-10 km	09.00 uur
	Lange Brugstr 63	☎ 076-5216976	
13	Westerhoven	25-15-10 km	07.00 uur
	Dorpstraat 9	☎ 0497-514060	
13	Nederweert-Eind	30-25-15-10 km	08.00 uur
	Past. Maesplein 1	☎ 0495-625640	

CAFE-BILJARD
FEESTZAAL
DU COMMERCE

Elly en Twan
Tel. 040-2062019

Langstraat 8 - LEENDE

Bruiloften
Koffietafels
Recepties
Feestavonden
Warm/koud
buffet

VAKANTIE APPARTEMENTEN VERHUUR
LETOURISTE
MORZINE-AVORIAZ - PORTES du Soleil, FRANCE

De ideale plek voor fantastische wandel, outdoor en wintersport vakanties

Info op www.letouriste.com
06.53523900/0033.450741861

KOM WANDELEN IN TSJECHIE

Goed gemarkeerde wandelroute's in het Nederlands.
Verblijf in hotel, appartement of op camping
Hollandse gastvrijheid, maar Tsjechische prijzen.

Vernerovice 131 Vernerovice bij Broumov
Info: www.aktief.cz
Tel: + 420 491 582 138 Tel: 06.12236194

Sonsegweg 3
5492 HK NIJNSEL
Tel. 0413-479680
Fax 0413-478704